

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER - OKTOBER 2009

Misli Thoughts

LETO - YEAR 58
ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Rodna in redovna brata p. Filip in brat Leon.

Misli

September
oktober
2009

VSEBINA

Kje so meje, ko meja ni več?.....	3
Iz Kraljičine dežele.....	5
Naše romanje v Marijino dolino v QLD.....	8
Sveti Rafael Sydney.....	10
Iz Kluba Triglav Panthers - Sydney.....	16
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	19
Kaj je novega pri Hasa-NSW v Sydneyu.....	20
Iz slovenskega kluba Jadran-Melbourne.....	21
Kronika slovenskih umetnikov v Avstraliji.....	22
An Anthology of Slovenian Music in Australia.....	23
Slovenski film na mednarodnem filmskem festivalu v MLB 2009.....	24
Slovensko - avstralsko kulturno in športno društvo Planica Springvale	26
Sveta Družina Adelaide.....	27
Sveti Ciril in Metod Kew.....	30
Farewell without goodbye...37	
Naša Jožica.....	39
Izpod Triglava	41
Oglasi.....	44
Sporočila fotografij.....	46

Kje so meje, ko meja ni več?

Tudi avstralski mladi slovenskih korenin se vse bolj zanimajo za slovenski potni list, kajti z njim je najbolj enostavno potovati po vsej Evropi, saj je Evropa, kot vedno pove metliški humorist Toni Gašperič na radiu SBS, Evropa brez meja, čeprav je prav za Tonijevim hrbotom, če gleda proti Evropi, prav močno zastražena schengenska meja, meja Evrope brez meja in se s sosedi Hrvati slovenski tovariši politiki v vseh 18. letih niso mogli zblížati, kot zgleda, niti za centimeter, čeprav sta se predsednik Kučan in hrvaški Mesić že pred leti skupaj prav složno rogala nadškofu Rodetu v Šentjakobskem lutkovnem gledališču. Tako je spodletelo tudi režiserjem in ustvarjalcem lutkovne prireditve...

Toda resno se je v svojem predavanju **na Svetih Višarjah letos v nedeljo, 2. avgusta**, na Porcijunkulo (pa tudi na 12. obletnico pogreba p. Bazilija), vpraševal v svojem predavanju državni sekretar na ministrstvu za kulturo Silvester Gabršček **na 21. romanju treh Slovenij: matične, zamejske in izseljenske**. »Meje so v nas samih,« je dejal Gabršček in nadaljeval, da je bil z odpravo administrativnih meja narejen velik korak. »Pa vendar brez 'meje', takšne ali drugačne, ne gre, ker bi to pomenilo zameglitev in izgubo lastne, narodove istovetnosti. Vendar pa takšna meja ne more biti več 'meja' kot nestorka neprestanih spopadov, pač pa izhodišče medsebojnega spoštovanja, dopolnjevanja, kulturnega bogatenja, ki svojo lepoto uresniči v pahljači raznolikih narodnih govoric, šeg, izročil in raznovrstnih izrazov kulturne dediščine.«

V soboto, 8. avgusta 2009, je Cerkev v Avstraliji praznovala praznik blažene MARY MacKILLOP. Letos obhajamo stoto obletnico njene smrti – umrla je 8. avgusta 1909 v Sydneyu. Mary MacKillop se je rodila 15. januarja 1842 v Melbournu kot prva od osmih otrok v družini škotskih staršev. Kot najstarejša hči v družini je že s šestnajstim leti poiskala službo in pomagala staršem pri vzdrževanju družine. Najprej je bila domača učiteljica, zatem računovodkinja v trgovini, po nekaj letih pa je dobila službo učiteljice v ljudski šoli. Po štirih letih jo je duhovnik Julian Tenison Wood povabil v podeželsko naselje Penola v Južni Avstraliji, kjer je želel ustanoviti katoliško šolo za revne otroke. Mary je že leta 1864 ustanovila šolo za dekleta v Portlandu v Viktoriji. Leta 1866, stara 24 let, je ustanovila skupaj s Fr. Woodom red »Sisters of St. Joseph of the Sacred Heart«; leta 1872 je papež potrdil novo družbo sester sv. Jožefa za pospeševanje šolstva. Tedaj je skupnost vodila že 35 šol v adelaidski škofiji. Mary je imela veliko težav tudi s strani cerkvenih predstojnikov in adelaidski škof jo je celo izobčil iz Cerkve, ojoj, pa še frančiškan je bil! Toda Mary

je slovela po veliki pobožnosti, predanosti vzgoji, po jasnih ciljih, preprostosti in velikem zaupanju v Božjo pomoč, zato je imela izreden uspeh. Papež Janez Pavel II. je Mary MacKillop med svojim drugim obiskom v Avstraliji, 19. januarja 1995, razglasil za blaženo in določil, naj se njen god obhaja vsako leto 8. avgusta. Ko je letos naš ministrski predsednik g. Kevin Rudd obiskal papeža Benedikta XVI. in mu v dar prinesel najboljša avstralska vina, ga je tudi prosil, da bi Mary MacKillop kmalu razglasil za svetnico, saj je čudovit zgled ne le za katoličane in kristjane, pač pa za vse prebivalce Avstralije, je dejal. Med svojim obiskom pri Mariji Pomagaj, 17. maja 1996, mi je sveti oče Janez Pavel II. na poti po baziliki k izhodu pripovedoval o čudovitem dnevu v Sydneyu, ko je razglasil Mary MacKillop za blaženo. Papež se je kar raznežil, ko sva obujala sydneyanske spomine. Pri njegovem prvem obisku leta 1986 sem bil z mamo pri maši v Randwicku ter njegovem srečanju z redovnicami in redovniki v koncertni dvorani sydneyanske opere. Ker sva bila s p. Valerijanom pozna, so naju posedli v prvo vrsto!

In še dve misli bl. Mary MacKillop: »Hvaležnost je dar vere. Na svetu smo samo popotniki.«

V Sloveniji, še posebej pa v mariborski nadškofiji, letos slovesno obhajajo SLOMŠKOVO LETO. Mineva namreč **150 let Slomškovega prihoda v Maribor (4.9.1859) in 10. obletnica Slomškove beatifikacije**, ko ga je 19. septembra 1999 papež Janez Pavel II. v Mariboru razglasil za blaženega. Slomškovo življenjsko geslo je bilo: »Vse v večjo slavo Božjo!« Zato je kot škof tudi ljudi najprej povabil, da bi skupaj z njim v lavantinski škofiji tako živeli, da bi merilo njihovega življenja bila Božja slava in čast. Zato je v svoj 'programski govor', ki je tudi za naš čas povsem aktualen, zapisal: **»K temu nam je treba posebno treh reči: prave modrosti, stanovitne marljivosti in pa blagoslova Božjega.«**

Vsega tega Vam želim tudi s to številko Misli, kjer je zapisanega in predstavljenega tudi veliko sadov in modrosti, marljivosti in pa blagoslova Božjega slovenski skupnosti in posameznikom v Avstraliji. Čestitke graditeljem in dobrotnikom novega slovenskega verskega znamenja Marije Pomagaj v Marian Valley – v Marijin dolini v Queenslandu in Bogu ter Sveti družini zahvala za srečen izid operacije ožilja (by-Pass) patra Janeza v Adelaidi in seveda vedno tudi za korajžnega očaka patra Valerijana in zlatomašnika patra Filipa, ki se prisrčno zahvaljuje za vsa lepa zlata srečanja. Bog živi!

PREČASTITI ZLATOMAŠNIK!

Dobrih duš oko je rosno,
fara Merrylands ponosna
zre v okinčani oltar
na zlati najsvetejši dar.

Je pater Filip zlat jubilant,
iz Osel'ce planiški fant.
Živi naj zdrav, vesel, krepak!

Pri trnu trn, pri cvetju cvet
je v teku petdesetih let.
Preizkušan rož je velik šop,
težav prestanih celi trop.

Pri vsem je šel lepo naprej,
dočakal zlati jubilej.
Ti, blagi dušni si pastir,
neštetim dal tolažbe vir.

Zlat steber Božje milosti
naj v oporo pošlje ti
Mati, milostna Devica.
Žrtev svojega si poklica.

Pozdrav naj zadoni z neba,
ki v sebi vse darove ima,
da bi lahko zdrav, vesel
še glorio biserno zapel.

Hvaležnost, hvala iz ljubezni,
srčnih globočin,
med Vami, nami –
zlat spomin.

**Po stari prigodnici zlatomašniku
priedila Teja Bavčar**

pater Ciril

IZ KRALJIČINE DEŽELE - QLD

Praznično in slovesno v Marijini dolini

Praznik Marijinega imena, v soboto, 12. septembra 2009, je bil za našo skupnost res pravi praznik v najboljšem pomenu besede.

Na ta dan nam je profesor Teološke fakultete Univerze v Ljubljani ter občasni misijonar na Salomonovih otokih, dr. Drago Ocvirk, blagoslovil novo kapelico Marije Pomagaj.

Prostorno svetišče v Marijini dolini (Marian Valley) smo tokrat napolnili slovenski romarji iz širne Avstralije. To je bil zares zgodovinski dogodek za našo slovensko skupnost, ko se je zbralo tako veliko število rojakov v Kraljičini deželi - Queenslandu. Tako veliko udeležbo bi lahko primerjal samo še s praznovanjem 15. obletnice društva Planinke leta 1971, ko se nas je zbralo nad 200 rojakov na društveni veselici na privatnem zemljišču v

MIRANA, Andrew Road v Park Ridge, ko nas je obiskal takratni avstralski zvezni senator, rojak, sedaj že pokojni g. Miša Lajovic iz Sydneya.

Tokrat pa nas je nebeška Mati zbrala skupaj k blagoslovu Njene nove kapelice Marije Pomagaj. S pomočjo patra Cirila Božiča smo pripravili lep spored slovesnosti v Marian Valley, katerega se je udeležilo veliko rojakov iz Melbourne, Sydneya, Canberre, Mildure, Rockhamptona, Sunshine Coasta in seveda tudi iz Brisbane in Gold Coasta. S profesorjem Dragom Ocvirkom sta somaševala pater Ciril Božič iz Melbourne, pater Darko Žnidaršič iz Sydneya ter rektor te božje poti, Fr. Colombo, ki nas je vse lepo in prisrčno pozdravil ter nam povedal, da imamo od danes naprej tu svoj dom. Pater Ciril se mu je v imenu celotnega občestva zahvalil za tako prisrčno dobrodošlico in nam vsem povedal, kako lepo ime smo Slovenci dali Božji Materi: MARIJA POMAGAJ! Gospod Drago pa nam je v pridigi povedal, da ni zadosti, da imamo lepo kapelico, ampak moramo biti tudi mi lepi pred Bogom. Na to misel, da je Bog lep, so mu odgovorili bogoslovci, ki jih on poučuje na Salomonovih otokih.

Še poseben poudarek slovesnosti je dalo čudovito petje pri sveti maši, kakor tudi pri blagoslovitvi kapelice. Pevski zbor verskega in kulturnega središča sv. Cirila in Metoda iz Melbourne nam je zapel več Marijinih in pozneje v koncertu tudi narodnih pesmi, da je bilo marsikatero oko orošeno od ginjenosti. Zato moram še posebej izreči iskreno zahvalo za petje in za njihov trud pevcem in pevovodkinji Metki McKean ter organistki Katarini Vrisk, saj so naredili 2000 km dolgo romarsko pot do Marijinega svetišča v Queenslandu.

Ta dan blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj je bil res dan, ki ga je naredil Gospod. Odlično lepo vreme, polno sonca in modrine neba, lepo - angelsko petje, veseli ljudje, zbrani okrog naše Marije Pomagaj. Po slovesnosti pa odlično kosilo, ki sta ga za vse udeležence brezplačno pripravila Jože in Marta Gjerek. Jože Gjerek, kot odgovorni graditelj kapelice, se je vsem zahvalil za darove

in pomoč pri tem uspešnem delu. Marsikdo je rad pripomnil, da je naša kapelica med številnimi drugimi kapelicami najlepša. Božji blagoslov je bil vidno nad nami, zato je med navzočimi prevladovalo iskreno veselje in hvaležnost Bogu za tako lep dan.

Za to slovesnost blagoslovitve smo za spomin vsem navzočim naredili lepo zloženko, ki v kratki razlagi prikaže kapelico, njen nastanek, njene dobrotnike, dnevni spored in predstavo v angleščini, posebej sestavljeno Marijino pesem in molitev, ki nas opominja, da je Mati Božja tista, ki nas vodi k Bogu. Tudi gospa Draga Gelt OAM je pripravila lepo barvno zloženko, ki je vsebovala dnevni spored in pesmi ter imena vseh pevcev ter program pesmi na koncertu, ki je sledil kosilu.

Po končanem koncertu je sledilo dolgo poslavljanje. Vsakdo je dostikrat ponovil, da je bil res lep, vesel in nepozaben dan. Nekateri so morali na letališče, druge je čakal avtobus. Večina rojakov pa je ostala na Gold Coastu, kjer je g. Drago Ocvirk imel v nedeljo ob 11. uri slovensko sveto mašo v cerkvi svetega Vincenca v Surfers Paradise. Od tam pa smo bili povabljeni na kosilo v društvo Lipa, kjer je prevladovalo veselo in praznično vzdušje prejšnjega dneva. Tako smo se z veselimi spomini na izredno lepo soboto in nedeljo razšli na svoje domove.

Da pa bo dopolnjena kronika društvenega dela moram še poročati o uspelem koncertu pevcev iz Slovenije. Oktet 9 nam je v soboto, 8. avgusta 2009, priredil v društveni dvorani Planinka lep koncert. Pevci so zapeli lepe slovenske narodne pesmi in nam s svojim mladostnim ter veselim nastopom priredili veselo razpoloženje, ki se je nadaljevalo še naprej po koncertu.

Za konec tedna, 19. in 20. septembra, je obiskal našo skupnost zlatomašnik pater Filip Rupnik, ki je imel ponovitev zlate maše na Zlati obali in v dvorani društva Planinke.

**Mirko Cuderman
Mt. Mee QLD**

POZDRAV PRED BLAGOSLOVOM KAPELICE

Lep pozdrav in prisrčna dobrodošlica vsem navzočim romarjem v tej lepi Marijini dolini, vsem, ki ste prišli iz daljnih in bližnjih krajev, posebno vam iz Melbourne, Sydneya, Canberre, Mildure, Rockhamptona, Sončne obale in seveda Brisbane in Zlate Obale. Hvala vam za vašo udeležbo, saj brez vas ne bi bilo tako lepo tukaj, kot je sedaj skupaj z vami.

Naprošen se bil, da vam povem nekaj besed o gradnji naše kapelice Marije Pomagaj, katero sem zvesto spremljal od vsega začetka. Kmalu sem uvidel, da pri tem delu nismo sami. Spoznal sem, da tako izpolnjujemo Božjo voljo in da nas pri delu vodi nebeška Mati.

Dovolite, da vam na kratko predstavim potek gradnje ter zaslužne in požrtvovalne delavce. Prvi odločilni korak je storil predsednik društva LIPA, g. Jani Pal, ko je 9. novembra 2008 sklical tukaj v Marijini dolini sestanek slovenske skupnosti. Odzvalo se je zelo veliko rojakov, ki so podprli gradnjo Marijine kapelice. Jani Pal je takrat postavil Jožeta Gjereka za odgovornega graditelja in blagajnika. To je bilo zelo modro, saj se je Jože z vso vnemo lotil tega odgovornega dela. Najprej je registriral bančni fond »Slovenian Chapel in QLD« in organiziral zbiranje darov. Poleg tega so bili imenovani tudi zaupniki in sicer Jani Pal, Jože Vohar in Jože Gjerek. Jožetov sin Joe Gjerek je naredil res lepo skico za kapelico, ki se je vsem takoj prirasla k srcu. Vsi so vzljubili novo kapelico že na risbi in jo sprejeli za svojo. Tudi to je bil pomemben korak pri uresničitvi Marijine kapelice. Januarja 2009 je pater Ciril Božič ob svojem romanju blagoslovil zemljišče za kapelico, skupaj z župnikom g. Tonetom Vriskom iz Slovenije. Tisti dan je bila tudi prva slovenska maša na tem kraju. Odtlej je Božji blagoslov spremljal delo, ki je potekalo v najlepšem redu. Kmalu so bili skopani jarki za temelje in 25. januarja 2009 so že bile pozidane stene. Poleg Jožeta Gjereka so na gradbišču pri zidanju sodelovali Jani Pal, Joe Gjerek in Franc Lovrec.

Streho in strop kapelice je postavil gradbenik Karel Knap, ki je pred mnogimi leti zgradil znamenje na društvu Planinka, katerega predsednik je sedaj. Pri delu sta mu pomagala Jože Gjerek in Jože Čeh. Franc Lovrec in Jože Čeh sta že junija ometala

kapelico, ki jo je Jože Čeh s sinom Danijelom pobarval. Tone Brožič je obložil kamnite plošče na spodnjem delu kapelice, Tone Kralj pa tla v kapelici in zunaj s keramičnimi ploščicami.

Naj s hvaležnostjo dodam, da so darovi prihajali sproti - prostovoljno delo pa se je nadaljevalo brez zastojev. Tudi v tem je bila Božja volja in pomoč očitna, saj se je vse odvijalo v lepem, složnem in mirnem vzdušju.

Melbournški umetnik Lojze Jerič je res lično izdelal mozaik Marije Pomagaj, kakor tudi sprednji napis in grb. Bogu hvala! Kdo more trditi, da pri tem delu ni bilo Božje previdnosti in blagoslova, saj vidimo, da tam, kjer se dela brez Boga, so veliki neredi, prepiri in zamere. Tukaj pri gradnji kapelice Marije Pomagaj je sleherni z veseljem in navdušenjem sodeloval.

Zato moram v trdnem prepričanju reči še enkrat: HVALA BOGU za vse! Hvala graditelju Jožetu Gjereku, predsedniku Lipe Janiju Palu, Jožetu Čehu, predsedniku Planinke Karlu Knapu, Francu Lovrecu, Joe-u Gjereku, Tonetu Kralju in Tonetu Brožiču, mnogim dobrim ženam in vsem drugim, ki so kakorkoli sodelovali pri nastajanju te res lepe kapelice.

**Mirko Cuderman – Marian Valley,
12. septembra 2009**

Pripis p. Cirila:

Tako lepo je povedal Mirko Cuderman v pozdravu pred blagoslovom kapelice Marije Pomagaj v Marian Valley. Zamolčal pa je svoj veliki delež pri tej graditvi, ko je gradnjo ves čas pozorno in z ljubeznijo spremljal, o njej poročal ter seveda tam tudi veliko delal: Lepi, elegantni zvonik kapelice je njegovo mojstrsko delo. Okvir okrog mozaika Marije Pomagaj pa je, tako kot v Ta Pinu, delo melbournškega mojstra Štefana Ceka.

O gradnji kapelice je pred blagoslovom spregovoril Jože Gjerek, ki je bil skupaj s svojo ženo Marto duša vseh del in prizadevanj, g. Lojze Jerič – umetnik mozaikov iz Melbourne, g. Jani Pal - predsednik Lipe iz Gold Coast, g. Karel Knap – predsednik Planinke, Brisbane. Čestitali pa smo rojakom v Queenslandu prav vsi. Še posebej pa so spregovorili: g. Peter Mandelj OAM, JP iz Melbourne – predstavnik Slovencev pri Svetu za Slovence v zamejstvu in po svetu pri Vladi RS, g. Štefan Šernek – predsednik Slovenskega društva

Sydney, g. Cvetko Falež – rojak iz glavnega mesta Canberra ACT, pater Darko in pater Ciril, ki je vso hvaležnost povezal v zahvalo Bogu z zahvalno pesmijo.

Hvala vam, dragi dobri ljudje, ki ste se trudili z gradnjo tega prečudovitega novega slovenskega verskega znamenja na avstralskih tleh. Hvala Jožetu in Jani Čeh, ki sta za naš pevski zbor iz Melbournu poiskala lepo domovanje in prevoze. Hvala vsem delavcem in dobrotnikom!

Gospod Jože in gospa Marta Gjerek se vsem rojakom zahvaljujeta za vse darove, delo in veselje, ki ste ga romarji prinesli v Marijino dolino. Nabirka tistega dne in darovi za kosilo pa so namenjeni božjepotnemu kraju Marian Valley. Darovi od kosila bodo omogočili nakup nove cisterne za vodo, ki jo tam vsi uporabljamo.

Jože je še dodal: Za našo Kraljico Marijo Pomagaj vse najboljše! Drugo leto bo tam še lepše!

Bog daj srečo in blagoslov vsem!

Marija Pomagaj – varuj nas!

Sveti Jožef – prosi za nas!

Blaženi Anton Martin Slomšek – prosi za nas!

p. Ciril, Kew, 20. septembra 2009

Pozdravljeni prav vsi, ki ste na ta ali oni način pomagali pri graditvi, z različno pomočjo in posebnimi umetniškimi talenti ter ljubeznijo do naše nebeške Matere Marije Pomagaj - vse tako okusno in v barvah notranjosti, kakor zunanjsnje predstavitve v vsem, celo z lepim vrtom.

Vse povsod lahko najdeš Slovenca širom sveta, čeprav smo tako majhen narod, Marijin narod, brez Marijine pesmi in vdane molitve med nami ni pobožnosti in svete daritve. To je naša slovenska tradicija, bila naših pradedov in še živi. Božja znamenja ob potih: križi, kapelice z različnimi svetimi podobami, kipi in podobami naše Nebeške Matere.

Ta kapelica je drugačen, vendar prelep motiv, ki nas predstavlja, kot vsa druga po Avstraliji, da tradicija, predvsem pa vera, še živi in v upanju se še poživijo, predvsem v naši mladini.

“Marija pomagaj nam sleherni čas...” “Vseh podob Marija ...” radi zapojmo!

V duhu sva z Vami, iskrene pozdrave, mir in vse dobro!

Franci in Jožica Bresnik, Cooma NSW

NAŠE ROMANJE V MARIJINO DOLINO V QUEENSLANDU

Prav na kratko bi vam rada opisala doživetje slovenskih rojakov iz Melbournu, ko smo se udeležili blagoslovitve kapelice 'Marije Pomagaj' v dolini Marian Valley v Queenslandu.

Ta kapelica je precej podobna naši Marijini Kapelici v Viktoriji na gričku Ta Pinu v Bacchus Marshu. Pred nekaj meseci nas je naš pater Ciril na pevski vaji vprašal, če bi lahko prisostvovali in peli na blagoslovitvi kapelice.

V četrtek, 10. septembra 2009, smo se zbrali na letališču v Melbournu in pevci, skupaj s patrom Cirilom, odleteli na Gold Coast. Na letališču

Coolangatta nas je čakal avtobus, a motor nikakor ni hotel vžgati. Med smehom smo predlagali patru Cirilu naj vozilo blagoslovi! Voljan storiti to, je sedel za volan, poskušal vžgati motor, vendar

kljub patrovemu posredovanju z avtobusom ni bilo nič! Je bil pa druge vrste »žegen«: Poleg nas je bil parkiran drugi avtobus in prijazen šofer nam je priskočil na pomoč in predlagal, da nas z veseljem zapelje na lokalno avtobusno postajo, oddaljeno le nekaj minut. Naš pevec, Viktor Ferfolja, je bil oblečen v belem, zato smo ga postavili na sredo ceste, da naj skrbno gleda za avtobus s številko 700. Tudi naši možje so bili hitro pripravljene nekaj zapeti. Med šalami je čas hitro minil in že smo pričakali pravi

avtobus! Vsi po vrsti za našim dušnim pastirjem na čelu smo se udobno namestili in se srečno pripeljali v Surfers Paradise.

V petek smo imeli prosto in vsak po svojem preživeli dan. Eni s prijatelji, drugi z ogledom mesta ali s sprehodom po lepi obali. V soboto zjutraj je bila sreča na naši strani. Avtobus je prišel in nas točno odpeljal v prelepo dolino Marian Valley za sveto mašo in za blagoslov kapelice. Za to slovesnost se je nas samo iz Melbourne zbralo

čez 50, nekaj prisotnih je bilo tudi iz Sydneya in Canberre, kot tudi iz drugih krajev Avstralije. Sveto mašo je ta dan daroval profesor dr. Drago Ocvirk, ki je za to priložnost priletel s Salomonovih otokov, ob asistenci patra Cirila iz Melbourne, patra Darka iz Sydneya in še domačega rektorja, ki skrbi za ta prelepi romarski kraj.

Po maši smo se ob molitvi rožnega venca v procesiji napotili do kapelice Marija Pomagaj, kjer je profesor dr. Drago Ocvirk blagoslovil kapelico. Med govori zaslužnih mož iz Queenslanda smo pevci še zapeli nekaj pesmi. Zatem smo zapeli litanije Matere Božje z odpevi. Ob koncu smo posneli skupno sliko pred novo, blagoslovljeno kapelico. Vsak prisoten se je lahko vpisal v spominsko knjigo in zatem smo bili vsi povabljeni od naših gostiteljev na okusno BBQ kosilo.

Po kosilu smo pevci cerkvenega pevskega zbora slovenskega verskega in kulturnega središča iz

Kew pod vodstvom Metke McKean in ob spremljavi Katarine Vrisk za številne prisotne pripravili bogat koncert slovenskih narodnih in umetnih pesmi.

Popoldne smo se vsi srečni po tako lepem dogodku polnih sončnih vtisov vrnili nazaj v Surfers Paradise. Pater Ciril je moral že tisti večer odleteti v Melbourne, saj so ga v nedeljo čakali verniki v Kew, v Geelongu ter v St. Albansu – tri maše in v Geelongu tudi sveti krst med mašo.

Naslednji dan, v nedeljo, 13. septembra, je gospod profesor dr. Drago Ocvirk za vse nas v katoliški cerkvi sv. Vincencija v Surfers Paradise daroval sveto mašo in nas vse v pridigi lepo nagovoril. Zatem smo bili povabljeni na Slovensko društvo Lipa na Gold Coastu na BBQ kosilo. Pristrčno je bilo srečanje s prijatelji! Skupno smo pred našim odhodom zapeli še nekaj slovenskih pesmi in že nas je avtobus, to pot brez zastoja, popeljal na ogled Zlate obale. Dan je bil res čudovit; ob večerni uri smo se vsi srečni in dobre

volje pripeljali nazaj na letališče v Coolangatto in se vrnili domov v Melbourne. Hvala vam, rojaki na Gold Coast!

Naj še povem, da je pater Ciril z rektorjem romarskega kraja Marian Valley, Fr. Colombom, že uredil vse potrebno za ponovno romanje v prelepo dolino Marian Valley in obisk kapelice Marije

Pomagaj in to za prvo obletnico blagoslovitve – v soboto pred drugo nedeljo v septembru, 11. septembra 2010. Dragi rojaki, računajte na to in potujte v tem času na dopust v Queensland!

Gospod umetnik Lojze Jerič, pristrčna hvala Vam in Vaši družinici za doprinos tako lepega mozaika Marije Pomagaj za to kapelico v Marian Valley in napis na pročelju kapelice. Vsi smo ponosni na vsa Vaša dela: v Kew, v Ta Pinu, v Sydneyu, v Adelaidi, po avstralskih šolah in cerkvah ter sedaj v Marian Valley!

Bogu in Mariji Pomagaj hvala za vse dobro!

Tilka Lenko, Melbourne VIC

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

***“Zlatomašnik, bod’ pozdravljen,
od Boga si nam poslan,
za duhovnika postavljen,
med pastirje zveste izbran!
Vodil si zvesto ovčice,
pasel jih z jedjo resnice,
opominjal in učil,
srčno prosil in svaril.”***

Znano in priljubljeno pesem je napisal duhovnik Luka Jeran, uglasbil pa Gregor Rihar (1796-1863), stolni kaplan, skladatelj in organist. Gregor Rihar, doma iz Polhovega Gradca, je bil dolga leta učitelj in organist, šele pozneje se je odločil, da postane duhovnik in je največ časa deloval v ljubljanski stolnici kot kaplan, ravnatelj kora in organist.

jubilej. Vence za slovesnost je v petek pred slovesnostjo spletna močna skupina rojakov, ki jo je vodila Teja Bavčar. Teji in možu Ivu so pomagale Mojca Kovač, Ivanka Žele, Jožica Lipovž, Jožica Stres, Marija Bedernjak, Tončka Stariha, Kati Menič, Anica Konda, Anica Kolenko, Lojzka Husarek, Zofka Brkovec, Angela Trstenjak, Karla Stržina in Marija Modrijančič. Teja in Ivo ter Herman Šarkan so z venci okrasili naš Božji dom, za

cvetje so poskrbele Vesna Lukežič – Poč in Marija Matešič in Olga Konda. Martha Magajna, Mihelca Šušteršič, Marija Grosman in Zora Johnson so pripravile razstavo fotografij, ki jih je poslal p. Filip. Tem slikam smo dodali slike z zlate maše, ki so jih posneli Florjan Auser in drugi avtorji in tako podaljšali razstavo za naš očetovski dan in naprej. Florijan je fotografiral slovesnost in izdelal DVD s slikami iz življenja zlatomašnika, ki smo si ga lahko ogledali med kosilom v dvorani.

PRI NAŠEM SV. RAFAELU in v drugih naših občestvih smo zapeli to pesem ZLATOMAŠNIKU p. FILIPU RUPNIKU, ki je prišel med nas v sredo, 19.8.2009, zjutraj z letalom družbe Emirates. Zlatomašnika in njegova sorodnika Ester Kovač – Schlegel in Gaja Kovača sva pričakala častni

generalni konzul Alfred Brežnik in p. Darko. Sredi dopoldneva smo prispeli v Merrylands, kjer ste zlatomašnika in žlahto pričakali prvi rojaki, v naslednjih dneh pa še ostali. Četrtekovo srečanje molitvene skupine in sv. maša, ki jo je vodil slavljeneec, sta nas duhovno uvedla v naše praznovanje. Naša Božja hiša je vedno bolj dobivala podobo za naš slovesni dan. Cerkev sv. Rafaela je bila še lepše okrašena kot za svoj 35-letni

ZLATAMAŠAVNEDELJO,

23.8.2009, je bila nadvse slovesna, cerkev skoraj napolnjena. Rojaki ste prišli od blizu in daleč, tudi iz Canberre in Newcastla. Z zlatomašnikom smo somaševali pater. Philip Miscamble, kije provincialni tajnik in je zastopal brate frančiškane avstralske province Svetega Duha, ter domača patra Darko

in Valerijan. (Provincial p. Paul Smith in p. Carl Schaeffer sta se opravičila). Mešani pevski zbor je navdušeno zapel Bogu v čast. Zlatomašnika sta pozdravila Olga in Veronika Konda v narodnih nošah. Olga je recitirala pesem prigodnico, ki jo je za naše slavje priredila Teja Bavčar, Veronika je izročila šopek cvetja. P. Darko je kot zlatomašni pridigar izpostavil zgled duhovniškega in našega služenja po Jezusovem vzoru, pri čemer ne pozabljamo na Božjega Duha in milost, s katero pritegne Oče tudi nas kot Gospodove učence. – Pri slavnostnem kosilu se nam je pridružil domači župnik g. Roderick Anthony Bray, ki letos praznuje 30-letnico župniške službe v Merrylandsu. Našega slavljenca in navzoče je v dvorani pozdravil častni generalni konzul Alfred Brežnik in izpostavil vsestransko dejavnega patra na več področjih našega misijona, pri Frančiškovi družini, Igralski družini Merrylands, v arhivu, na romanjih in še kje. Kosilo je pripravila 2. delovna skupina, Elizabeta Kociper je naročila torto za zlatomašnika pri sosedu slaščičarju.

Zdravica, slavnostna torta in skupna gasilska upodobitev seveda niso manjkale. Na torto smo napisali: "P. Filip – Bogu in ljudem duhovnik – 50 let". Rojaki smo p. Filipu podarili za spomin štolo in okrasno svečo. Vsak od nas je dobil spominski medeni srček s številko 50, ki jih je izdelala Tončka Stariha. Popoldne smo obhajali slovesno bogoslužje v Figtreeju, kjer je za čudovito torto poskrbela Ivanka Jaušovec. Zlatomašnika je pozdravil predsednik Ivan Rudolf, ob koncu pa je tamkajšnji cerkveni pevski zbor zapel pesem zlatomašniku po priredbi pesmi Novomašniku p. Franca Cerarja. Za kuhinjo je poskrbela Ema Mailow.

Najsešev Mislih zahvalim vsem imenovanim in neimenovanim rojakom za pomoč, priprave in sodelovanje pri zlati maši in pri skupnem obedu. Če kdo manjka na seznamih, se lahko dopiše, nam pa naj sporoči in bomo dopolnili.

Pater Filip, Ester in Gaj so si ogledali lepote Sydneya, Bondi Beach, kjer so obiskali Redetove. Skupaj smo obiskali Dušana in Sašo Lajovic, v petek pred zlato mašo Slovensko društvo Sydney, kamor smo bili povabljeni na večerjo, in v torek klub Triglav.

Naši gostje so "se povzpeli" na priljubljene Modre gore, naslednji teden pa nadaljevali pot v Melbourne, od tam pa v Adelaide in po Avstraliji. Pater Filip je iz Adelaide na mali šmaren odpotoval v Perth, kjer je obiskal rojake in svojega sorodnika Jakoba Čuka ter maševal v župnijski cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku v nedeljo, 13.9. Naslednji teden je obiskal rojake v Kraljičini deželi, zadnji teden pred vrnitvijo domov pa se bodo vsi trije gostje vrnili med nas.

"Če bo Bog hotel", bomo čez tri leta (2012) zapeli "Mašnik biserni, pozdravljen" našemu "patriarhu" in še vedno nepogrešljivemu duhovnemu očetu p. Valerijanu. Takrat bo praznoval 60 let duhovništva. Nekaj let za njim bo zlatomašnik naš rojak g. Edi Sedevčič (2017). Lepo bi pa bilo, da bi v našem občestvu ali v kateri od slovenskih skupnosti v Avstraliji spet kdaj zapeli "Novomašnik, bod' pozdravljen" duhovniku sorojaku iz naših vrst. - Bog usliši to voščilo in naše molitve!

OČETOVSKI DAN smo obhajali v nedeljo, 6.9. Otroci Slomškove šole pod vodstvom učiteljic Janje in Renee Letnar so tudi tokrat nastopili ob koncu sv. maše in voščili očetom, Lauren in Kate Stariha sta zaigrali na flavti. Učenci šole so maloštevilni, vendar so prisrčni in so se res odrezali in jim čestitamo, enako učiteljicama. Kosilo v naši dvorani je pripravila 1. delovna skupina. Bog povrni vsem in Bog živi naše očete!

V SLOMŠKOVI ŠOLI imamo tečaj tudi za odrasle. V času, ko je bil p. Darko na dopustu v Sloveniji, je skupini vodila Vilma Kobal. Skupini sta sedaj prišli s snovjo skupaj,

sklanjanje samostalnikov pa sedaj vzame več časa in vaj. - Če se še kdo hoče pridružiti, je dobrodošel. Če bo interesentov več, lahko odpremo novo skupino naslednje leto po poletnih počitnicah.

ROJAKI V KRALJIČINI DEŽELI pa so na praznik Marijinega imena, 12.9., doživeli velik "dan, ki ga je naredil Gospod," ko je bila blagoslovljena nova kapela

Marije Pomagaj v Marian Valley. Blagoslovil jo je dr. Drago Ocvirk CM, profesor na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, ki že tretje leto predava bogoslovce na Salomonovih otokih. Iz Sydneya se nas je slavja udeležilo pet rojakov: Štefan in Helena Zadravec, Štefan in Ana Šernek ter p. Darko, iz Canberre pa Cvetko in Ada Falež.

Kapelica je res enkratna in najlepša doslej, kar smo jih postavili, stoji na čudovitem kraju na prostrani gozdni jasi, na enkratni legi. Kamorkoli se obrneš, jo lahko slikaš s kateregakoli zornega kota in fotografije so enkratne. V kapelici je mozaik Marije Pomagaj in zunaj mozaiki umetnika Lojzeta Jeriča iz Melbourn, kip sv. Jožefa sem oskrbel jaz, p. Darko, v cerkveni trgovini CMP v Granvillu, kjer smo lani s p. Cirilom in g. Dragom nabavili tudi kipa sv. Jožefa in Marije z Jezusom za kapelico sv. Družine na Ta Pinu. Podoba blaženega Antona Martina Slomška je oskrbel p. Ciril, ki je tudi pripravil celotno slovesnost blagoslova. Z njim je bil iz Melbourn cerkveni pevski zbor – vsega skupaj pa kar 54 rojakov iz Viktorije, ki so se udeležili blagoslova.

Rojstni dan praznujejo: Mihelca, p. Darko in Vilma. Zadaj stojita Danica Petrič in Sonja Fisher. Vsem čestitamo!

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Na zadnjo nedeljo v septembru, Rafaelovo, bo ob 9.30 družinska sv. maša in slovesnost prvega sv. obhajila, ki ga bodo prejeli trije otroci: BEN GAŠPERŠIČ, DEJAN LUKEŽIČ in NOAH SKUBLA.

En prvoobhajanec, TIM DAVID STARE, pa je že sprejel Jezusa na belo nedeljo, 19.4.2009.

Ko se veselimo z našimi mladimi prijatelji ob nepozabnem dogodku, Vas hkrati prosimo, da nas obvestite še za druge krščence, prvoobhajance in birmance, ki so prejeli zakramente v avstralskih župnijah, kot smo se jih spomnili že prejšnja leta.

ZAKONSKE JUBILEJE, NAŠE ŽEGNANJE in

“**TA VELIKO ŽLICO**” – skupno kosilo bomo imeli nekoliko kasneje, in sicer v nedeljo, 18.10.2009, pri sv. maši ob 9.30. Zakonski jubilaranti, ki praznujete okroglo obletnico ali tisto, ki je deljiva s številom 5, se čim prej prijavite, prav tako zlatoporočenci in starejši, ki ste povabljeni vsako leto. Vabimo tudi tiste, ki še niste obeležili svojega jubileja. Nič hudega, če je minilo že nekaj časa.

Žegnanje bo nekoliko kasneje, kot smo ga vajeni, tudi zato, da boste imeli dovolj časa za prijave in dovolj sedežev v naši cerkvi (čeprav je velika, ni ravno katedrala). Sicer pa imajo marsikatero cerkve v naši Sloveniji poleg velikega tudi malo žegnanje, sv. Rafael, če se spomnite, je po starem koledarju (pred letom 1970) gođoval 24.10. in bo prav tako lep spomin in simbolika.

VEČERNE MAŠE BODO SPET OB 7.00 ZVEČER

– od ponedeljka, 5.10., do velike noči, 4.4.2010. Na prvo nedeljo v oktobru, 4.10., premaknemo ure na poletni čas (Daylight Savings Time).

PRVA NEDELJA V NOVEMBRU

je ravno prvega – praznik vseh svetih. Naše bogoslužje bo ob 10.00 dopoldne v Kapeli mavzoleja na katoliškem delu pokopališča v Rookwoodu. Po sv. maši bodo molitve za rajne in blagoslov grobov.

V ponedeljek, 2.11., je spomin vseh vernih rajnih. Zjutraj ob 7.00 bosta dve sv. maši in ena zvečer ob 7.00.

WOLLONGONG – FIGTREE

Sv. maša je vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 pop.: 11. in 25.10., 8. in 22.11. in 13.12.

Na zahvalno nedeljo, 8.11., bomo obhajali

žegnanje. - Božična sv. maša – zgodnja polnočnica - bo v četrtek, 24.12. ob 8.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN

V septembru bosta v Garranu dve sv. maši: redna na tretjo nedeljo in potem naslednjo, 27.9., prav tako ob 6.00 zvečer, ko bo med nami zlatomašnik p. Filip Rupnik. Po sv. maši v cerkvi sv. Petra in Pavla bo večerja na Slovenskem – avstralskem društvu, Philip, ACT. Druge sv. maše bodo v nedeljo, 18.10., 15.11., 20.12 in na Božič, 25.12., vedno ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša bo na 1. adventno nedeljo, 30.11., in potem na nedeljo sv. Družine, 27.12., obakrat ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega. Po sv. maši vabljeni na prigrizek in klepet v župnijsko dvorano.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Božja služba za rojake bo spet v soboto, 14.11., ob 4.00 popoldne v Klubu Lipa na Zlati Obali in v nedeljo, 15.11., ob 10.30 dopoldne na Planinki. Po sv. maši na Planinki bodo molitve za rajne pri kapelici Marije Pomagaj in v dvorani skupno kosilo.

KRST :

SIENNA ROSE ČOLIG, Beverly Hills, NSW, hči očeta Denija in matere Aleksandre, rojene Serroni. Botra sta bila Toni in Antonieta Cino. – Merrylands – Sv. Rafael, 2.8.2009.

BIRMA:

Naša ministrantka KATE STARIHA je prejela zakrament sv. birme 25.8.2009 v cerkvi sv. Bernardke v Lalor Parku. – Čestitamo!

POROKA: DAVID ANTON KOCIPER,

sin Antona in Elizabete, rojene Čolig, rojen 6.5.1973, krščen pri Sv. Rafaelu 3.8.1973, in DIANA NAOFAL, hči očeta Habiba in matere Hannan, rojene En Saigh, rojena 15.1.1982, krščena 22.5.1982 v antiohijski cerkvi v Parramatti. Priči sta bili Deni Čolig in Joanne Slaine. Merrylands – Sv. Rafael, 8.8.2009

NAŠI POKOJNI

JOŽE BRODNIK je umrl v sredo, 12.8.2009, v domu starejših občanov Coniston v Wollongongu. Bil je sin očeta Jožeta in matere Marije, rojene Regoršek, ki je bila doma iz Gornje vasi pri Grobelnem. Luč sveta je zagledal 26.1.1926 v Franciji, kjer je bil oče rudar. Žal

se je oče smrtno ponesrečil pri delu v rudniku. Jože se je kot mlad fant tudi sam zaposlil v rudniku. Leta 1949 je emigriral v Avstralijo in se zaposlil v rudniku v okolici Wollongonga. Kmalu je poskrbel, da so prišli za njim bratje in sestre ter mama Marija. Bratje Brodnik so bili pred leti znani kot odlični pevci in so nastopali na raznih prireditvah v Wollongongu in drugod. Jože je pred leti zbolel in je moral na operacijo. Zadnja leta je preživel v domu počitka, kjer ga je p. Valerijan občasno obiskoval in mu prinašal sveto obhajilo, ki ga je sprejel z veliko pobožnostjo. Večkrat je prejel tudi sveto maziljenje. Pogrebni obred je bil v ponedeljek, 31.8.2009, v kapeli pokopališča Lakeside – Kanahooka. Na tem pokopališču je tudi pokopan.

Sv. mašo smo obhajali pozneje v Figtreeju. Jože zapušča ženo Hermino, sinove Johna, Patricka in Daniela, brata Viktorja in Lojzeta in sestro Marijo Muehlbauer. Bratje Emil, Stanko in Karel so že pokojni.

STANISLAV GOLČMAN je umrl na svojem domu v Blacktownu v ponedeljek, 10.8.2009 zgodaj zjutraj. Rodil se je 19.11.1927 v Slovenskih Konjicah. Po poklicu je bil delavec. Poročen je bil z Marijo, rojeno Kornhauser, ki je bila doma iz Domajinec v Prekmurju. Žena Marija je umrla leta 1985. Stanko se je leta 1992 drugič poročil z Josephine Zammit, Maltežanko. Tudi z Josephine sta živela v lepem sožitju, doživela veliko nepozabnih trenutkov, rada sta potovala in šla v družbo. Stanko poleg žene Josephine zapušča sina Andreja z ženo Mary, dve vnukinji in svaka Jakoba Kornhauserja z njegovo družino. Sv. mašo smo obhajali v petek, 14.8.2009, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Pokopan je na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu poleg svoje prve žene Marije.

EMILIA CHATTERJEE, rojena CONTEGNO je umrla v petek, 28.8.2009, v bolnišnici v Gosfordu, NSW. Emilia je Italijanka, tašča našega rojaka Jožeta Pogačnika, ki živi z družino v Westmeadu. Luč sveta je zagledala v Neaplju 13.12.1924. Poročena je bila z Georgeom Chatterjeem, ki je bil po rodu Indijec, postal kristjan in je služil v Italiji kot vojak britanske vojske. Družina se je leta 1971 preselila v Avstralijo. Mož George je umrl 8.9.1985, star komaj 62

let. Emilia zapušča hčere Giuliano, Marie, Eve, Arlene, Janette in Giorgino, 14 vnukov in 4 pravnuke. Družina je bila povezana z našo cerkvijo sv. Rafaela, hčerke so tudi prejele pri nas zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 3.9.2009 pri Sv. Rafaelu. Pokopana je na katoliškem pokopališču v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

ZLATA MAŠA PATRA FILIPA

Piše Martha Magajna

V nedeljo, 23. avgusta 2009, se je zbrala v slovenski cerkvi v Merrylandsu množica vernikov, da bi skupaj proslavili petdesetletnico dela patra Filipa Rupnika v Božjem vinogradu.

Več kot desetletje je minilo, kar je prišel pater Filip med nas, kakor sam pravi, v času življenja, ko bi moral iti v pokoj, brez znanja angleščine in oborožen le s korajžo in veliko dobre volje, če ne računamo temeljitega poznavanja človeške narave in dolgoletne izkušnje v duševno-pastirskem delu. Štiri leta je minilo, odkar nas je zapustil in si napravil dom na hribu v Novi Štifti in poskrbel, da so se vsi številni obiskovalci, ki so prihajali iz dežele »Down Under« počutili pri njem prijetno in doma. Že ko je odhajal, smo mu vsi rekli, da se mora vrniti za slavje zlate maše in tako je tudi bilo. Ko smo ga ponovno videli v našem verskem središču v Merrylandsu, je bilo, kot da ni nikoli odšel, da je le stopil nazaj v prostor, ki smo ga ohranili zanj v naših srcih in naših življenjih. Z velikim navdušenjem smo se pripravljali na njegov prihod, okrasili cerkev z venci, cvetjem in napisi, pripravili slikovno razstavo njegovega življenja in petdesetletnega dela, pevski zbor je pripravil primerne pesmi zanj, gospodinje in kuharice so po dobri slovenski navadi pripravile domače hrane in peciva za goste in vse, ki so prišli pozdravit

zlatomašnika in prav gotovo se bodo enako pripravili tudi v vseh drugih krajih, kjer je pater Filip v času svojega službovanja v Avstraliji pasel Gospodovo čredo. Želimo mu še veliko zdravih in srečnih let in upamo, da bomo vsi skupaj dočakali še njegovo biserno mašo.

Med slovesno zlato mašo v cerkvi Vseh svetih v Figtree, 23.08.2009.

OČETOVSKI DAN V MERRYLANDSU

Piše Martha Magajna

Po praznovanju zlate maše patra Filipa Rupnika se je kaj kmalu zbralo veliko število Slovencev v verskem središču Merrylands k praznovanju očetovskega dne. Sveto mašo je daroval pater Darko Žnidaršič sam, ker je bil pater Valerijan na duhovnih vajah. Po končani sveti maši so očete pozdravili otroci Slomškove šole. Z glasbeno točko sta nastopili Loren in Kate Stariha, nato so z recitacijami, posvečenimi očetom, nastopili učenci Noah Skubla, Daniel Pondelak, Mateja Lukežič, Dejan Lukežič in Kate Stariha.

Kate in Loren Stariha.

SLOMŠKOVA ŠOLA pri verskem središču Merrylands ima pouk običajno ob sobotah popoldne, včasih vsako drugo nedeljo v mesecu. Zadnje dve leti vodita šolo Janja in Renee Letnar z občasno pomočjo nekaterih mater. Renee je po poklicu učiteljica, ki si je pridobila dodatne kvalifikacije za poučevanje v slovenski šoli na svoje lastne stroške v Sloveniji. Za začetno poučevanje slovenskega jezika je iz Slovenije prinesla precej CD-jev, kar je vsekakor

modernejši način poučevanja slovenščine, saj so današnji otroci bolj navajeni na računalnike. Imamo srečo, da imamo učiteljice, ki imajo voljo in sposobnost modernizirati našo šolo, problem pa je, da Slomškova šola nima računalnikov, ki bi jih otroci lahko uporabljali za učenje. V današnjih časih večina ljudi, ki uporabljajo računalnike, pogosto nabavijo nov računalnik vsakih nekaj let in mogoče bi se našel kdo, ki bi bil pripravljen darovati svoj stari računalnik šoli, da bi se učenci lahko učili. Poleg nižjih razredov Slomškove šole

Učenci Slomškove šole v Merrylandsu.

imamo v Merrylandsu tudi šolo slovenskega jezika za odrasle, ki ima trenutno pet učencev. Šola za odrasle deluje vsako drugo in četrto soboto v mesecu od 2.00 do 3.30 popoldne; poučuje pater Darko Žnidaršič, ki res zasluži priznanje za to njegovo dodatno delo.

MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA V MERRYLANDSU

Piše Martha Magajna

Za bolj pomembne praznike, kot so božič, velika noč, materinski dan in očetovski dan priredi Molitvena skupina v Merrylandsu srečanje za bolnike in upokoјence s skupnim kosilom. Srečanje upokoјencev za očetovski dan v sredini meseca septembra je bilo kar lepo obiskano in še posebej moramo pohvaliti tiste, ki so na to srečanje pripeljali rojake, ki ne morejo več sami potovati do cerkve in rabijo pomoč prijateljev. Na isti dan smo tudi praznovali rojstne dneve našega patra Darka Žnidaršiča, knjigovodkinje verskega središča Mihelce Šušteršič in ene od najbolj pridnih članic delovnih skupin, Vilme Kobal. Rojstni dan je praznovala tudi Jožica Kranjc, ena od rojakinj, ki sama ne more več prihajati do cerkve, oba z možem

Martinom sta hvaležna prijateljema Francu in Angeli Plohl, ki ju pripeljeta v cerkev in nazaj. Vsa čast vama, Franc in Angela, Bog daj, da bi bilo še več takih. Srečanje molitvene skupine je organizirala kot vedno voditeljica Danica Petrič, okusno domače kosilo pa je pripravila delovna skupina, ki jo vodi kuharica Justa Ribič.

*Čestitke slavjenkam in slavjencu
tudi iz Melbourne!*

**Rojaka Martin in Jožica Kranjc
s prijateljema Angelo in Francem Plohlom.**

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS - SYDNEY

Piše Martha Magajna

V Klubu Triglav Panthers se dogaja veliko različnih stvari, saj je klub odprt sedem dni na teden in vsak dan je nekaj novega. Ob ponedeljkih se zbiramo že dopoldne za Tai chi razgibavanje in ker nas je vse več upokojencev, našim bolečim kostem tako razgibavanje res koristi. Ob torkih in četrtek pridejo ljudje na bingo, od 10.30 dopoldne dalje, vmes pa izkoristijo priložnost za poceni kosilo, ki je na razpolago že za ceno \$5.00 do \$9.00. Vsako sredo popoldne balinamo, tri igre vsak, po eno uro in zmagovalci dobijo nagrade. Ob petkih zvečer se klub napolni za bogato loterijo, združeno z družabnostjo in pogovori, medtem, ko moški uživajo v družabni igri kart.

Ob nedeljah so balinišča polna tekmovalcev in prijateljev, ki s strani dajejo nasvete. Popoldne zaključimo s skupno večerjo. Vmes imamo enkrat na mesec ples z domačo glasbo, vsako drugo nedeljo v mesecu družinski dan, ko se v klubu zbere množica mladih družin in otroci napolnijo dvorišče in otroško igrišče, s posebnimi točkami za zabavo otrok, kot so čarovnik, barvanje obrazov ali »jumping castle«. Pogosto dobimo tudi obiskovalce, kot je bil naš pater Filip Rupnik, ki nas je obiskal v kratkem času, ki mu je bil odmerjen za bivanje v Sydneyu ali drugi obiskovalci iz stare domovine. Nekateri od njih ujamejo celo priložnost, da gredo

z nami na redne mesečne avtobusne izlete in se tako seznanijo z zanimivimi kraji na naših obalah, vinogradih ali sadovnjakih.

PRIZNANJA SLOVENCEM LETA 2009, PODELJENA V KLUBU TRIGLAV PANTHERS, OB DNEVU DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE LETA 2009.

PRIZNANJE LETA 2009 V KATEGORIJI OSNOVNOŠOLSKA UČENKA LETA 2008 JE PREJELA MLADA AVSTRALSKA SLOVENKA IMOGEN OVIJACH.

Generalni manager Andrew Gardner in Imogen Ovijsch.

IMOGEN OVIJACH je članica tretje generacije znane Ovijsche družine iz Sydneya, poznane po dolgoletni tradiciji dela za slovensko skupnost. Imogen je stara 10 let in je učenka petega razreda osnovne šole v Holy Family Primary School, Menai. Je brihtna in

prikupnega značaja, gre rada v šolo in se odlikuje ne samo v šolskem delu, temveč tudi izven šole. Sodeluje v različnih umetniških programih v šoli, kot je drama, balet in glasba. Je odlična plesalka jazza baleta ter modernih, irskih in drugih plesov, ki se jih uči že od tretjega leta starosti. Uspešno je gostovala že v številnih nastopih, med njimi tudi na slovenskih mladinskih koncertih, vsako leto pa

tudi sodeluje v božičnih programih, modnih revijah in tekmovanjih za mlade talente, nastopa pa tudi v dobrodelnih nastopih v domovih za ostarele. Rada poje, pleše, piše pesmi, se uči igranja na kitaro in piano, poleg tega pa ima še polno drugih zunanjih kreativnih interesov. Zanima jo tudi vse, kar je povezano

**Pater Filip na obisku
v Klubu Triglav.**

z njenimi slovenskimi koreninami in lansko leto je z velikim veseljem s starši obiskala Slovenijo ter se prvič seznanila s tamkajšnjimi sorodniki, slovensko kulturo in načinom življenja.

**PRIZNANJE LETA
2009 V KATEGORIJI
VISOKOŠOLSKA UČENKA
LETA 2008 JE PREJELA
VERONIKA KONDA.**

VERONIKA je otrok tretje generacije iz slovenske družine Konda, ki je prav tako dobro poznana po svoji delavnosti v slovenski skupnosti, medtem ko sta njena starša Olga in Andrej Konda že več desetletij nastopala s slovensko glasbeno skupino Veseli Gorenjci.

Veronika je dijakinja Domremy katoliške šole za dekleta v Fivedock. Odkar je prejela prvo sv. obhajilo pomaga pri slovenskih mašah kot ministrantka. Obiskovala je tudi slovensko sobotno šolo v verskem središču Merrylands in k njenemu znanju slovenščine je še posebno pripomogel tudi njen stalni stik s starimi starši. Vedno je rada sodelovala pri raznih slovenskih prireditvah, praznikih in koncertih kot glasbenica, s petjem in recitacijami s sošolkami ali sošolci ali v komičnih skečih s staro mamo na mladinskih koncertih. Zelo je tudi ponosna, ko obleče živobarvno gorenjsko narodno nošo ob sprejemih pomembnih obiskovalcev ali ob proslavah posebnih praznikov v verskem središču v Merrylandsu. Zelo spoštuje slovensko kulturo in tradicije ter deželo, o kateri so ji pripovedovali njeni stari starši Anica in Tone Konda in tudi rada obišče Slovenijo.

**Manager Kluba Triglav Panthers
Huy Vu in Veronika Konda.**

iz pete avstralske generacije irsko-škotsko-angleškega porekla. Skye je od otroških let zrasla obkrožena s slovensko kulturo in glasbo z očetovo intenzivno povezanostjo s slovensko skupnostjo. Skye se je že kot učenka osnovne šole odlikovala

na polju glasbe in umetnosti. Poleg rednega šolanja je študirala tudi glasbo, ples in dramsko umetnost in sodelovala v neštetihih tekmovanjih in nastopih in prejela številne nagrade in priznanja. Nadaljevala je študije skozi kasnejša leta poleg rednega šolanja na visoki šoli in univerzi ter dosegla izredne uspehe v Avstraliji in v Londonu, kjer je študirala dramo in gledališče in pridobila učiteljsko diplomu. Leta 2004 je bila sprejeta v »Young Actors Studio« v NIDA,

kjer se je odlikovala na vseh področjih gledališke umetnosti, kot producentka, igralka, režiserka, manager in drugo. Sedaj je v petem - zadnjem letniku, ko pripravlja »Bachelor of Art Theory and Arts« diplomu. Za diplomsko delo si je izbrala tezo o slovenski umetniški skupini »Neue Slowenische Kunst«. Skye je resnično občudovanja vredno dekle, saj poleg vsega opravljenega dela tudi neopazno obvlada Type 1 Diabetes že odkar je bila stara pet let. Zelo spoštuje slovensko kulturo in tradicije in vzdržuje tudi stike s svojimi slovenskimi koreninami. Prepričani smo, da to ni zadnjič, da smo slišali ime Skye Kunstelj! Le tako naprej, Skye!

**IZLET V MESECU JULIJU 09: SYMBIO
ZOO IN BOŽIČ V JULIJU V NEMŠKEM
KLUBU GERMANIA.**

Domotožje po belem božičnem času v domovini je krivo, da se veliko priseljencev ne more sprijazniti z vročim decembrskim časom na južni polobli in pogosto se v najhladnejšem času leta - v mesecu juliju - spomnijo na božični čas v domovini s tem, da praznujejo »božič v juliju« s praznovanjem, ki ima vsaj na zunaj podobnost z božičnim

**PRIZNANJE V
KATEGORIJI
ŠTUDENTKA LETA 2008
JE PREJELA SKYE
KUNSTELJ.**

SKYE Kunstelj izhaja iz družine očeta Slovenca Vlada Kunstlja, enega najboljših poznavalcev slovenske glasbe v naši slovenski skupnosti in matere

Barry Walsh in Skye Kunstelj.

Hranili smo kenguruje.

časom v stari domovini. Julijski izlet nas je popeljal najprej na obisk Symbio živalskega vrta v Helensburghu, blizu Wollongonga, kjer so na sorazmerno majhnem koščku divjine začeli z gojenjem divjih živali iz Avstralije, Tasmanije in še nekatere druge ogrožene vrste, da bi jim pomagali v borbi proti izumiranju. Symbio zatočišče je blizu Sydneya in zelo lepo urejeno, tako, da je še posebno privlačno za družine z otroki, kar je bilo tudi jasno videti posebno v juliju, ko je bil čas šolskih počitnic.

Po ogledu zoološkega vrta smo se odpeljali v Kembla Grange, kjer stoji prikupen klub Germania. Iz tradicionalnega nemškega jedilnika smo si izbrali pojedino za »Christmas in July« kosilo, ki smo ga zalili z dobrim vinom in končali s tradicionalnim nemškim »štrudlom«.

Rudi Gerdevič, Marija Krančič in pokrovitelj Danilo Šajn.

AVGUST 2009: OBISK GLEDALIŠČA V "STARI PEKARNI TETE MOLLY"

V mesecu avgustu smo obiskali Morisset, prav na pragu Hunter Valley, kjer ima v preurejeni stavbi stare pekarnice igralka in pevka Tony Stevens majhno gledališče/restavracijo.

Imeli smo lep sončen dan in v prijetnem podeželskem okolju smo delili prostor z drugimi izletniki, ki so imeli enako idejo kot mi - preživeti prijeten dan s pesmijo in šalami, medtem, ko so nas postregli z okusnim domačim kosilom. Igralka in pevka Tony Stevens je dobro znana kot pevka in komedijantka in kmalu smo vsi prepevali z njo stare priljubljene pesmi ali se smejali duhovitim šalam.

Za njo je nastopila še druga pevka z redkim talentom za jodlanje.

Tony Stevens in Angela Hayden.

Kosilo za očetovski dan.

Ob spremljavi kitare in klavirja smo kmalu vsi skupaj prepevali in kar žal nam je bilo, ko smo se morali odpraviti domov.

V prazničnem razpoloženju.

Pred restavracijo Aunty Molly's.

OČETOVSKI DAN

Na balinarskem tekmovanju za Pokal očetovskega dne si je prvo mesto priboril Rudi Gerdevič s pomočjo balinarke Marije Krančič. Pokrovitelj tekmovanja je bil Danilo Šajn, ki je prav v tem času praznoval rojstni dan. Proslava očetovskega dne je na bogato kosilo privabila veliko število mladih družin, ki so klub napolnile do zadnjega kotička. Čas so nam krajšali muzikantje »The Masters« s prijetnimi melodijami, škoda je le, da se mladi pogosto že sredi popoldneva odpravijo domov in starejša generacija ostane sama pri pol zasedenih mizah, kjer so prej sedeli njihovi otroci in vnuki. Mladim pač ni veliko za naše sorte muziko, pa naj bo to doma v Sloveniji ali tukaj med priseljenci.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Poroča Štefan Šernek, predsednik SDS

Zimski čas je za nami, pomladansko sonce nam sije in nas greje. Komaj smo čakali toplejših dni. Pri nas na društvu smo zelo zaposleni, saj imamo skoraj vsako nedeljo prireditve in zabave. Vsako drugo nedeljo imamo slovenske plesе, a ob sobotah radi odhajamo k drugim narodnostim, kot n. pr. k East Timorcem, k Bosancem, k Perujcem, k Argentincem, kot tudi k športnikom, ki praznujejo svoje jubileje, na krste, na praznovanja rojstnih dni in drugo. Nekaj rezervacij imamo že za leto 2010. Ob nedeljah, ko nimamo plesa, pa kažemo filme raznih ansamblov iz Slovenije, tako da našim obiskovalcem ni nikoli dolgčas.

Pater Darko iz Merrylandsa je iz Celja organiziral 12 mladih fantov, ki so nas obiskali v četrtek, ko smo barvali črte na parkirišču. Bili so veseli, da so nas lahko obiskali in nam na odru zapeli nekaj pesmi, med njimi prekmursko, ki izhaja iz moje rojstne vasi Črenšovci (Vsi so venci beli, samo moj zeleni). Fantje so se fotografirali pri naši kapelici Marije Pomagaj

pred domom in tudi v dvorani. Postregel sem jim Laško pivo in so bili presenečeni, da imamo tudi tukaj slovensko pivo. Fantom lepa hvala za obisk in patru Darku, ki jih je spremljal.

Sedaj, ko imamo pomlad, pripravljamo pri društvu novo verando od klubske stavbe do balinišča, da bodo kadilci lahko kadili zunaj pri pripravljenih mizah in stoli, pili kavico in se tako pred klubom ne bo več kadilo. Prav lepo se zahvaljujem inženirju Henriku Juriševiču za načrt, ki ga je za Slovensko društvo naredil brezplačno. Lepa hvala, g. Henrik!

Tako, dragi Slovenci: Če boste prihajali bolj pogosto v naše društvo, naše društvo ne bo nikoli propadlo. Tudi naši balinarji se sprememb veselijo in balinajo vsako nedeljo popoldne in tako pomagajo za uspešnejšo bodočnost našega društva.

Naši nastopajoči so se pripravili za nastop za očetovski dan. Tudi na 35. mladinskem koncertu v Geelongu, v Viktoriji, bomo sodelovali.

Naše društvo smo zastopali pri blagoslovu kapelice v Marian Valley v Queenslandu.

Čestitamo tudi patru Filipu za visoki jubilej – 50 let mašništva. Med nami je bil konec avgusta s svojimi sorodniki in naše društvo so obiskali v petek, 21.8.2009.

Pozdravljam patra Cirila in sodelavce Misli in vse Slovence ter naročnike Misli.

Kadar boste obiskali Sydney, Vas lepo vabim: obiščite tudi naše društvo, iz srca radi vas bomo sprejeli.

Le korajžno!

Ob blagoslovu kapelice v Marian Valley v Queenslandu. Štefan Šernek čestita rojakom za dobro opravljeno delo.

KAJ JE NOVEGA PRI HASA-NSW V SYDNEYU?

Piše Maria Grosman

Redni letni občni zbor Zgodovinskega arhiva za slovenske Avstralce za NSW (HASA-NSW) je bil letos 29. avgusta. Udeležba je bila sicer nekoliko manjša od lanskega leta (dopusti, bolezn), vendar upamo, da bo naslednje leto spet bolje.

Občni zbor je izredno važen dogodek vsake organizacije. Tudi pri HASA-NSW vzamemo občni zbor zelo resno, zato radi prisluhnemo raznim poročilom, izberemo novi odbor in določimo smernice za bodočnost. Poročila so podale Martha Magajna kot predsednica, Mihelca Šušteršič je podala blagajniško poročilo, katerega so prisotni sprejeli z živim aplavzom, in Marija Grosman, ki je poročala o arhivskem delu v Newcastlu. Vsa poročila so bila sprejeta. Prvo poročilo je bilo o lanskem, zelo uspešnem 2. Zlatem srečanju rojakov, ki so prispeli v Avstralijo leta 1958. leta. Tega srečanja se je udeležilo več kot 180 ljudi.

Mihelca Šušteršič in Marija Grosman sta se septembra lani udeležili posebnega seminarja slovenskih arhivistov v Ljubljani, katerega se je udeležilo 23 ljudi iz različnih delov sveta. Ko sta bile v Sloveniji, sta uspeli pridobiti pomoč in podporo za HASA od Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti – ZRC SAZU - za naslednjih pet let.

Volitve novega odbora so bile enostavne: predlog, da ostane odbor nespremenjen, je bil soglasno sprejet. Odbor je torej naslednji: Martha Magajna - predsednica, p. Darko Žnidaršič - podpredsednik, Marija Grosman - tajnica, Mihelca Šušteršič - blagajničarka, Zora Johnson - namestnica blagajničarke, in Cilka Princič - namestnica tajnice.

Pri HASA je zbranega že kar precej arhivskega gradiva, nekaj društvenega, drugo od posameznikov, šolskih odborov, igralskih skupin, pevskih zborov, različnih obiskov, itd. Kako važen je centralni arhiv, se je pokazalo letos, ko je neka organizacija nujno iskala važen dokument. Na srečo je bil originalni dokument shranjen v arhivu HASA in organizacija sama si je prihranila veliko dela, stroškov in skrbi. Velikokrat odborniki hranijo dokumente doma in, ko se menja odbor, se večkrat dokumenti izgubijo, ker jih posamezniki obdržijo

ali pa celo odvžejo. Zato spet prosimo društva in organizacije, dajte naslov HASA v seznam rednih prejemnikov vaše pošte. Veseli bomo, če nam pošljete vaše redne programe, opise srečanj, vabila, letake, drugo korespondenco – vse bomo primerno arhivirali.

Delo pri slovenskih arhivih nadaljujemo, le malo nas je, da bi lahko vse opravili. Vedno iščemo ljudi, ki bi bili pripravljeni pomagati, predvsem mlajši in taki, ki imajo več računalniškega znanja. Trenutno

smo v polnem zagonu s pripravo 3. Zlatega srečanja slovenskih priseljencev iz leta 1959, ki bo, kakor je že bilo objavljeno, v Merrylandsy 10. oktobra 2009. V to proslavo bodo vključeni trije dogodki: 3. Zlato srečanje, 5 let delovanja HASA-NSW (kako hitro teče čas!) in praznovanje več kot petdeset let delovanja dramskih skupin v NSW-u. Samo zbrati podatke o dramskih skupinah, verjemite, ni majhno delo, je pa delo, katerega je v glavnem z veliko vneto in požrtvovalnostjo opravila sodelavka Mihelca Šušteršič, ki z njenim izrednim čutom za podrobnosti ne zgreši veliko, drugi pa vsaj poizkušamo pomagati na različne načine. Upamo in želimo, da se boste udeležili tega izrednega praznovanja vsi, ki ste kdajkoli na kakršenkoli način delovali pri igran, saj bo to praznovanje v zahvalo vam vsem.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem našim podpornikom – velikim in majhnim. Vsak dar je dragocen in spoštovan. Brez vas bi HASA veliko težje delovala. Hvala tudi vsem drugim, ki ste povezani z našim delom.

Leto 1939 je moralo biti leto, ko se je rodilo veliko arhivarjev, saj smo se pri HASA iz različnih krajev Slovenije tukaj v Avstraliji zbrane kar tri: Martha Magajna in moja malenkost sva že prekoračile to čarobno mejo, Mihelca Šušteršič se bo pridružila v kratkem. Moram priznati, da sem izredno vesela, da delamo nekaj skupnega, kar nam je vsem trem zelo pri srcu. Zdi se mi, da ima vsaka od nas nekaj posebnega, kar združimo za dobrobit vseh. Mihelca je zelo vestna in natančna pri delu in odlična organizatorica, ki vsako stvar vidi in preračuna vnaprej. Je pokončna oseba, ki pove, kaj misli. Ko jo človek spozna, veš, da je zelo dobrosrčna in pravična. Za slovensko skupnost je vsa leta veliko delala, še več v zadnjih letih, saj nikoli ne miruje. Včasih se res sprašujemo, le kje najde toliko energije. Mihelca, na zdravje od vseh nas pri HASA. Želimo ti vse dobro in naj te Bog čuva še mnogo let.

Draga Mihelca, ob Vaših mladostnih 70 so naše želje za Vas, da Vam ljubi Bog nakloni še mnogo zdravih in srečnih let in hvala Vam za vse Vaše plemenito delo za slovensko-avstralsko občestvo – Vaši prijatelji iz Melbournea.

Čestitke in vse dobro tudi ostalim slavljenecem.

IZ SLOVENSKEGA KLUBA JADRAN - MELBOURNE

Proslava očetovskega dne

V soboto, 05.09.2009, smo tudi pri slovenskem klubu "Jadran" s plesom in skromnim programom proslavili ta tako pomemben dan. Predsednik kluba, gospod Stojan Brne, je zaželel dobrodoščilo vsem navzočim, nakar je sledil kratek kulturni program. Pesem, posvečeno očetu, ki jo je spesnila naša stara znanka, pokojna gospa MARCELA BOLE, in pesem 'OČE', avtorice Marije Iskra, je recitirala gospa Romana Žetko. Gospa Vilma Zanetič pa je v angleščini prečitala povesti o očetu.

Izbrali smo tudi "očeta leta". Letos je ta častni naslov dodeljen gospodu EMILU VADNALU. Gospod Emil je član kluba od vsega začetka. S svojo aktivnostjo pri delu, športu in tudi pri zabavah, si je ta naslov prav gotovo zaslužil. Tej slovesnosti so prisostvovali tudi člani njegove ožje družine. Njegova žena, gospa Vida, pa je na žalost že dolgo pokojna. Rodil se je na Baču (Primorska), družina pa se je preselila v Trpčane, ko je Emil bil še otrok in se ima kar za ponosnega Kočanca. Vsi mu iskreno čestitamo na podelitvi naslova "očeta leta". Ob torti velikanki, katere so bili deležni vsi prisotni, je vzeta tudi skupna fotografija vseh prisotnih očetov. Ansambel 'PLAVE NOČI' je poskrbel za prijeten in zabaven večer.

OČE

Marija Iskra

Oče, povej, kje dežela je ta,
kjer vidva z mammo rojena sta?
Oče kje ta kraj je,
kjer rod moj prve korenine pognal je?

Otrok moj, to je tam za gorami,
čez širnimi oceani, in upam,
da kdaj tudi ti obiskal boš ta lepi kraj.

Seveda, saj čutim,
da tu in tam sem doma,
končno, lepo imeti je doma dva.

OČETU *Marcela Bole*

Pozdravljeni v dvorani,
vsi očetje tukaj zbrani.
Danes se vaš dan slavi,
vse dobro se prav vam želi.

Živeli očetje, na zdravje ga spite,
vse nadloge danes pozabite.
Če boste v rožcah, bo žena domov vozila.
Na očetovski dan bo prav vse odpustila.

Pokušnja vin in kolone

Pri slovenskem klubu 'Jadran' smo letos prvič imeli plesno zabavo v nedeljo popoldne. Bilo je kakor iz časov naših mam in babic. Uspeh je bil odličen. Prireditev je bila pod geslom Pokušnja vin in kolone. Pričeli smo s kosilom. Naše kuharice so dale na jedilnik čisto pristne domače jedi: krvavice, sarme in pečenko. Pa še odlični krofi poleg. Nadaljevali smo s pokušnjo vin. Na ocenjevanju so bila črna in bela domača vina. Na okusno pripravljeni mizi, na kateri so bila vina za ocenjevanje, je bil postavljen tudi prigrizek: ocvirki, sir in suhi keksi. Najboljša vina so bila nagrajena. Nagrajenci za črno vino: Prvo mesto: Karel Bevc, drugo mesto: Stane Starc, tretje mesto: Kristjan Janežič. Za belo vino: Prvo mesto: Stane Starc, drugo mesto:

Aldo Karlovič, tretje mesto: Roman Benčič.
Čestitke nagrajencem! Za veselo in prijetno popoldne je poskrbe ansambel Trio Melodija.

Pri slovenskem klubu Jadran je pred kratkim potekal tudi letni občni zbor in volitve novega odbora. Za predsednika za finančno leto 2009/10 je bil izvoljen gospod STOJAN BRNE. Veliko uspehov mu želimo! Lep pozdrav!

Za "Jadran" - Marija Iskra

KRONIKA SLOVENSКИH UMETNIKOV V AVSTRALIJI

Spoštovani,
za praznovanje uspehov slovenskih umetnikov v slovenski skupnosti v Avstraliji načrtujemo publikacijo, ki bo vsebovala vse umetnike slovenskega porekla, slikarje in kiparje, ki živijo (ali so živeli) in ustvarjajo v Avstraliji. Publikacija bo vsebovala umetniško ustvarjanje, njegov pogled na umetnost, zakaj ustvarjajo, kaj, ali kdo, jih navdihuje za umetnost in kako verjamejo, da njihova umetnost doprinaša k skupnosti, kateri pripadajo; kot tudi, kako umetnost vpliva na njihovo osebnost in na življenje.

Publikacija bo kot elektronska knjiga in na DVDju, ki bo poslana v vse slovenske arhive v Avstraliji, na Univerzitetno knjižnico v Ljubljani, na Victoria State Library in v državne arhive v Melbournu in Canberri. Elektronska knjiga se bo lahko povlekla iz interneta od založnika elektronskih knjig in jo bo mogoče dobiti kot DVD tudi v verskem središču in arhivu verskega središča, Kew, Melbourn.

Kronika želi predstaviti in prikazati, vsaj delno, kako je slovenska kultura vplivala na življenje umetnikov, jih navdihovala in bodrila v načinu ustvarjanja, ki je edinstveno za vsakega umetnika. Kroniko bi radi dokončali in uredili za bralce v letu 2010.

Prosimo Vas, da nam sporočite svoje ime in naslov in Vam bomo poslali vprašalnik. Pošljite nam 5 – 8 Vaših najbolj značilnih fotografij Vašega dela (slike bodo skenirane in vrnjene) ali pa kot elektronske datoteke (v tiff ali jpg formatu), ki pojasnjujejo in prikazujejo Vaš talent, Vaš stil in Vašo edinstveno umetniško ustvarjanje.

V upanju, da boste sodelovali in nama poslali informacije za ta projekt – publikacijo, ki bo praznovanje izbrane skupine umetnikov, kateri tudi Vi pripadate. Prosim, dodajte tudi svojo fotografijo.

Vaše informacije pričakujemo najkasneje do konca novembra 2009, ali vsaj do konca letošnjega leta. Pošljite odgovore in fotografije na naslov: SLOVENIAN MISSION – ARCHIVES, PO Box 197, KEW VIC 3101, ali preko elektronske pošte na naslov:

lileggo@iprimus.com.au

draga.gelt@sci.monash.edu.au

ali: **draga@ozemail.com.au**

Upava, da bova Vaše odgovore prejeli do konca novembra 2009.

S spoštovanjem!

**Lily Eggleston in Draga Gelt OAM
Melbourne VIC**

An Anthology of Slovenian Music in Australia

Inspired by the reunion of past entertainment bands, I am researching information for a new anthology of Slovenian music groups and soloists from around Australia from migration to now. Included will be instrumental ensembles (dance bands), choirs, quartets, trios, duos and soloists who have performed on several occasions to frequently in Australia. I would also like to include aural material, if possible, so there would be a CD/DVD of material available, along with the book. It is envisaged that the book would be available as an e-book and/or on DVD.

What I would really like to ask the Slovenian-Australian public is that you gather information about your group or yourself:

- names of participants
- date and place of birth (optional)
- name of group (if applicable)
- the years you were performing
- types of performances in which you participated and venues you performed at
- any other interesting information which will document your existence in Australia, even an interesting story about something that occurred while you were performing etc

I also require pictures (hard copy will be scanned and returned, or .jpeg files) of your group/yourself and any form of aural example of your work eg cassette tape, reel to reel, LP/SP record, CD or mp3 (preferred format), wav or m4p file. ALL original copies will be returned to their owner – don't forget to include your return address and a contact number.

I would like to gather this information as quickly as possible so there will be time to organise the layout and the accompanying CD/DVD of music. When complete, it will be an interesting account of what has happened in the last 60 years and a treasure to hand down to future generations. Most will be written in English, however, there will be summaries written in Slovenian.

Please be part of this project as we would like to include everyone. Inform anyone who is not a Misli reader but would qualify for inclusion. Give them this article.

If you would like more information or wish to send materials and information, please contact me:

Katarina Vrisk

6 Nelson Ave
Oakleigh VIC 3166
PH: 03 9504-2204

musikteachr@hotmail.com

Antologija slovenske glasbe v Avstraliji
Srečanje nekdanjih ansamblov julija letos v Kew me je navdihnilo za raziskovanje za Antologijo slovenske glasbe, glasbenih skupin, duetov in posameznikov v Avstraliji od prihoda pa do danes. Vključeni bodo ansambli (ki so igrali na plesih), pevski zbori, kvarteti, triji, dueti, solisti, ki so nastopali le nekajkrat in drugi, ki so nastopali velikokrat v Avstraliji. Rada bi vključila glasbene vložke, kjer je le mogoče, ker bo pripravljen CD-DVD posnetkov skupaj s knjigo. Knjiga bo kot elektronska knjiga in kot DVD.

Prosim vas, pomagajte mi pri zbiranju snovi o skupinah in posameznikih:

- imena nastopajočih
- datum in kraj rojstva (če želite)
- ime skupine
- letnice nastopov
- način in kraji nastopov
- zanimive informacije, ki bodo potrdile vaš obstoj v Avstraliji, morda zanimiv dogodek iz časa vaših nastopov in podobno.

Potrebujem tudi fotografije (fotografije bodo skenirane in vrnjene) ali pa datoteke – jpeg file vaše skupine ali posameznika in kopije kasete, filma, plošče, CD ali mp3.wav (zaželjen format) ali m4p filii.

Vsi originali bodo vrnjeni lastniku – ne pozabite vključiti vašega naslova in telefonsko številko.

Informacije bi rada zbrala čim prej, da se lahko začne načrtovati z oblikovanjem in DVDjem. Končan project bo zanimiva dokumentacija dogajanj na glasbene polju zadnjih šestdesetih let med Slovenci v Avstraliji in veliko bogastvo, katerega lahko izročimo bodočim rodovom. Besedilo bo predvsem v angleščini, povzetki pa bodo v slovenščini.

Prosim, bodite del tega projekta – radi bi vključili prav vse glasbenike. Povejte tudi tistim, ki niso naročniki Misli in spadajo v skupino glasbenikov. Dajte jim ta članek. Če želite več informacij ali želite poslati snov in informacije, pošljite na naslov:

Katarina Vrisk - 6 Nelson Ave Oakleigh VIC 3166;
PH: 03 9504-2204; **musikteachr@hotmail.com**

MALO SLOVENIJE V THORNBURY-ju

Distance Education Centre of Victoria je že drugo leto praznoval slovenski dan državnosti. Letos smo praznovali 24. junija in med jutranjim odmorom je posebni odbor organiziral slovenske dobrote: potico, kifeljčke in kranjske klobase.

V slovenskem stilu je zbor zapel pesem "Angelček varuh moj" pod vodstvom Katarine Vrisk. Osebe si je lahko ogledalo tudi lepe slike o Sloveniji – državi, ki je obdržala svojo čudovito skrivnost narave pred svetom

in vstali so ob petju slovenske himne.

Lansko leto je zbor zapel pesem "Rož, Podjuna, Zila" in Lenti Lenko je za vse navzoče zaigral na diatonično harmoniko; nekateri so se opogumili in zaplesali in se nasmejali. Učiteljci glasbe Jeannie Marsh in Katarina Vrisk sta zapeli "Zdravljico"-slovensko himno za otvoritev programa. Vsi so bili zadovoljni in so se razšli z boljšim poznavanjem deželice na sončni strani Alp.

Katarina Vrisk, Melbourne

Slovenski film na Mednarodnem filmskem festivalu v Melbournu 2009

Mednarodni filmski festival – MIFF – je pomemben dogodek, kjer si gledalci lahko vsako zimo, v sedemnajstih dneh, ogledajo enkratne predstave filmov iz več kot 50 držav. Navadno si ta festival ogleda več kot 185.000 ljudi. Festival je poznan po kvaliteti filmov in je tudi najstarejši filmski festival na svetu, saj letos praznuje 58 let obstoja.

Film Otroci

(povzeto iz internetne strani:

http://www.gustavfilm.si/sl/filmska_produkcija/otroci/)

Otroci (z mednarodnim imenom - Letter to a Child) so mednarodno premiero doživeli na enem najpomembnejših svetovnih filmskih festivalov v Rotterdamu, za odlično popotnico pa ga je ugledna ameriška filmska revija Film Comment, ki jo izdaja Film Society of Lincoln Center iz New Yorka, v svoji številki uvrstila v prestižno rubriko Terra Incognita. Gre za izjemno priznanje enega najplivnejših filmskih medijev in Olaf Möller, Film Comment, Top 10 films of 2008, je zapisal, da je Škafarjev film "spomenik izgubljeni nedolžnosti, ki si jo lahko zamišljamo."

Gertjan Zuilhof, katalog IFF Rotterdam, pa je zapisal: "Melanholično potovanje k bistvu življenja v odkriti hvalnici ljubezni".

Avtor je izjavil: Nekaj prijateljev sem povabil v kino, da mi povejo kaj o mojem filmu Otroci in so rekli, da so videli obraz otroka v obrazu starca in da si otrok tudi, ko imaš 80 let; da se ti vrti film tvojega življenja, ko si pozabil, kakšen si bil in se zdaj spominjaš prek drugih; čustva in ranljivost ljudi, kako se počasi odpirajo; minevanje in spominjanje, celo za pravkar minulim trenutkom; in da je ljubezen nad vsem, čeprav še vedno ne dobimo odgovora nanjo ... jaz pa sem bil vesel, da so videli vse te stvari v nekaj navadnih pogovorih s popolnimi tujci.

Ustvarjalci: avtor Vlado Škafar, fotografija Aleš Belak, obdelava zvoka Julij Zornik, obdelava slike Urban Vučer, producentka Petra Vidmar.

http://old.kultco.org/index.php?option=com_simpleboard&Itemid=108&func=view&catid=15&id=775:

Globoka in ganljiva doživetja življenja

Otroci so filmsko pismo, sestavljeno iz intimnih pogovorov z ključnimi tujci ter osebnih zapisov in podob, ki premišlujejo koščke življenja. Ljudje vseh starosti se z neverjetno odkritostjo in iskrenostjo potapljaajo v svoja

življenja in jih pripovedujejo, kakor da jih ponovno živijo. Iz njihovih doživetij, spominov in pričakovanj se riše svojevrstna slika celega človeškega življenja, ki ponuja neposreden vstop v vsako življenjsko obdobje, tako da je tudi gledalec ponovno otrok, najstnik, zaljubljenec in lahko vidi svoje življenje naprej, vse do konca.

Slovinci iz Melbourn o filmu Otroci

Helena Leber, Camberwell: V mesecu avgustu smo v okviru verskega in kulturnega središča sv. Cirila in Metoda v Kew sprejeli obvestilo o gostovanju slovenskega filma Otroci – Letter to a Child v režiji Vlade Škafarja. Premiero tega si je v Rotterdamu, Nizozemska, med drugimi ogledal tudi melbournški direktor mednarodnega filmskega festivala g. Richard Moore in povabil film v Avstralijo, na Mednarodni filmski festival v Melbournu za leto 2009. Kakih dvajset Slovencev se nas je zbralo v avli kinodvorane Greater Union, Russell Street, Melbourne. Postavili smo se v vrste čakajočih ljudi, ne vedoč, da vsi čakajo na nakup vstopnic za naš, slovenski film. Hvala Dragici Gelt, da je le uspelo dvanajstim srečnežem do sedežev – prodajalec pri okencu se je opravičeval, da so vse vstopnice razprodane in to več kot eno uro pred začetkom predvajanja filma. (Že nekaj dni prej ni bilo mogoče rezervirati preko interneta, ker je bila internetna stran sesuta zaradi protesta kitajske skupnosti – niti eden od kitajskih filmov namreč ni bil povabljen na letošnji filmski festival v Melbournu).

Srečneži z vstopnicami – ostali so se morali razočarani vrniti domov - so si torej mogli ogledati zgodbo človeškega življenja od lahkomišelnosti brezbriznega otroštva do oslabele modrosti starosti ...

Anica in Renato Smrdel, Bulleen: V družbi prijateljev sva preživela lepo nedeljsko popoldne, ko sva si ogledala slovenski film Otroci na mednarodnem filmskem festivalu v Melbournu. Sprva me ni zanimalo, ker je bilo rečeno, da izpod 16 let starosti otrokom ni priporočljiv. Sem si pri sebi mislila: gotovo je spet kaj grdega vmes! In na veliko presenečenje je bil eden najlepših filmov, kar sem jih videla. Čestitam Sloveniji: vse je bilo zelo lepo: obleke, ljudje, narava, govorica, obnašanje, tudi prikaz trpljenja in smrti. Prizor otrok – njih veselje, ko so pripovedovali vsak po svoje o igran; potem 14-letniki, kako doživljajo in kaj

mislijo o življenju. Sledili so bolj resni: pred poroko, sreča, želje, ... mlada družinica in pričakovanje drugega otroka. Pogled staršev, ki so izgubili oba otroka v nesreči. Starčka, ki sta zapustila dom, ker nista mogla več zmagovati in sta šla v oskrbo. In zadnja življenjska doba, ko ostaneš vdovec, sam, na invalidskem vozičku in spomin peša. To je človekova pot skozi življenje in njegove sanje. Hvala Heleni Leber in Dragici Gelt za preskrbo vstopnic in prevoz.

Martin Pajmon, Mt Waverley: Film mi je bil res všeč. Vsako leto si ogledam nekaj filmov na mednarodnem festivalu in res sem bil prijetno presenečen ob slovenskem filmu. Tudi taka množica ljudi, večinoma Avstralcev, da je zmanjkalo vstopnic že veliko časa pred predstavo. Všeč mi je bila zgodba – prikaz otrok v svoji otroški brezskrbnosti, veselje, sreča, nagajivost; potem najstniki s svojimi pogledi na svet in življenje; nato odrasli družini in starejši. Zelo lepo!

Feliks in Metka Grandovec, Coburg North: Zelo nama je bil všeč film. Vživeli smo se v zgodbe: malo smo se smejali, malo smo jokali – zelo lep film.

Katarina Vrisk, Oakleigh: This film interviewed people in different stages of life and gave an intimate look at their lives. There was something to which everyone could relate.

Katarina Peršič, Port Melbourne: Film je bil zelo zanimiv, posebno ker smo videli od blizu, kako ljudje mislijo in kako življenje mine. Vsak ima svoje težave.

Lily Eggleston, Bacchus Marsh: I had the opportunity to see the film Letter to a Child by Slovenian film maker Vlado Skafer. This film got an award at the widely acclaimed Film Festival, which took place in the Netherlands in 2008. The Film Festival is held in high regard by film makers as accolades for work produced assures recognition. Skafer's documentary film is a collection of thoughts and ideas held by different age groups. Aspects of the human condition are contemplated on and explored. One example is the subject of love-actions depicting love or situations resulting from love being present.

Young children associate love with playfully engaging in games. Teens are more concerned with appearances and being accepted by peers. Sharing of ideas, and concerns with a like-minded friend is an important sign of love on a platonic level. Adults regard love as acceptance of each others' 'foibles' and all the baggage that comes into a relationship, whilst the elderly regard the experiences throughout their life as originating from the love that they shared with significant others. These memories are with them still, to the end. Contemplations such as these, on a basic and common human condition, are addressed to a child, thereby the title. Letter to a Child was interesting viewing on a human aspect which is a source of contemplation for many of us as we ourselves, search for meaning.

Margaret Reisman, Bacchus Marsh: No matter how your mind and body deteriorate with age, the true spirit of

who you are will never change.

Draga Gelt, Ferntree Gully: Na reklamnem plakatu je bilo zapisanih nekaj besed, spodaj so poudarjene, dodala pa sem svoje razmišljanje o filmu:

Eno samo življenje! . . .

Ganljivo . . . res nas je film prav vse in dvorani ganil: doživetja in izkušnje posameznikov, težki trenutki, ostre odločitve, izguba volje, a kljub temu moč za nadaljnji korak. Kot da so bile zgodbe vseh, ki so bili del razgovora, ena sama žalostna zgodba, prepletena z žarki sonca, veselja in z lepimi trenutki.

Strašna iskrenost . . . nič niso zatajili ljudje na platnu, prav nič – naj je bilo lepo ali žalostno, smešno ali resno – brez vsakih predsodkov smo izvedeli resnico.

Silovito osebno doživetje . . . Koga niso pretresli težki trenutki staršev, ki so izgubili oba otroka v nesreči? Kdo se ni nasmeljal ob prisrčnih besedah otrok in mladoletnikov in se zresnil ob njihovih težavah in problemih, ob nezaupanju staršem?

Samo naše čustvo v prsih je resnica. Naj še tako boli, naj bo še tako veselo – naša čustva so resnica. Če jih lahko skrijemo, oziroma hočemo skriti pred drugimi, sami sebi jih ne moremo skriti!

In to je resnica, ki nam strmi v obraz, se nam reži, če hočemo naša čustva skriti in nas boža, ko sprejemamo udarce bolečine, poraza, razočaranja . . .

Spomenik izgubljene nedolžnosti . . . V filmu je nešteto lepih trenutkov sreče, a veliko več bolečine in trpljenja.

Otroška leta! Ali so leta otroštva nekateri v tem filmu sploh poznali?!

Ali niso bili oropani otroštva? Dorasti so morali že v času, ko bi se radi veselili s svojimi sovrstniki ob igri, se nežno stisniti v objem materi in očetu, pa jim je življenje vrglo v naročje mačeho; trde, neizprosne odrasle, ki niso znali razumeti otroške duše in spoznati njihovih želja in potreb po nežnosti in toploti?

Kako so ti otroci odrasli? Ne, niso bili trdi, brezsrčni – postali so močni, sočutni ljudje, s pogumom in ljubeznivo besedo do drugih. Čudeži!

Prebliski notranje svetlobe na preprostih človeških obrazih . . . Pa so nas razveselili in presunili tisti lepi trenutki, ko se je svetloba neizmerne sreče razlila po obrazih mlade mamice in očeta, pa v starčkovih očeh, ko se je spomnil lepih dni v preteklosti, ali posebnega dogodka iz mladosti . . . Ni nam ušla posušena solza na starčkovih licih, ko si je zaman skušal priklicati v spomin obraz svoje ljubljene žene, ki mu je že pred veliko leti umrla in je njena slika zbledela iz spomina. Zastala so naša srca, ko je starcu zmanjkalo besed in je v svojem razmišljanju o življenju odgovoril s Prešernovo pesmijo Memento mori in s pomočjo povedal pesem do konca – to nas torej vse čaka, zavedal se je tega!

V filmu OTROCI ni bilo nobene prisiljene narejenosti, odigranih solz ali smehljaja, ki ni bil pristen – v vsakem človeku smo začutili prav vse, kar so nam želeli in hoteli zaupati. Veselili smo se z njimi in močno nas je stisnilo v

prsih ob njihovi bolečini.

Lepo režiran film; začetek s podobo matere z otrokom na prsih; sneman v krajih, ki so odsevali doživetja ljudi. Režiser je povezal zgodbe s pisanjem pisma otrokom – slišali smo drsanje peresa po papirju in glasno premišljevanje, ko so besede vrele na papir – zelo ganljivo. **Zbrala Draga Gelt OAM, Melbourne VIC Slovenskemu filmu OTROCI v Melbournu je takoj sledil film BIG RIVER MAN**

Martin Strel, slovenski plavalni maratonec, je na Sundance-u osvojil nagrado za ta film. Nagrajen je bil za kinematografijo v kategoriji svetovnih dokumentarcev.

Festival Sundance je ustanovil ameriški režiser in igralec Robert Redford, namenjen pa je pomoči ustvarjalcem nizkoprorračunskih filmov. V filmu z naslovom Big River Man Martinov sin Borut Strel pripoveduje o očetovih podvigih. Film največ govori o plavanju po Amazonki, opisuje pa tudi Martinove druge podvige, pri čemer se naslanja tudi na varstvo okolja. Zaradi tega sporočila je bil film tudi izbran za predvajanje na festivalu Sundance, katerega ustanovitelj je ameriški režiser in igralec Robert Redford. Martin Strel, poklicni maratonski plavalec, je bil rojen v kraju Mokronog. Velik del svojega življenja je prebil v vodi in na številnih plavalnih maratonih. Njegovi največji dosežki so prav gotovo plavanje po vsej dolžini

Donave, po Mississippiju, ki ga je leta 2002 Martin Strel preplaval v vsej njegovi dolžini od izvira do izliva in s tem postavil absolutni dolžinski rekord v maratonskih plavanjih ter plavanje po reki Jangce v letu 2004, ko je v 51 dneh preplaval 4003 kilometre in presegel rekord iz Mississipi-ja. Zadnja podviga sta bila prav gotovo maratonska podviga brez primere, kar dokazuje tudi nominacija za LAUREUS (prestižna nagrada za športnike) v kategoriji alternativna športna oseba leta 2003. Štiri krat je že vpisan v Guinnessovo knjigo rekordov.

Povzeto po <http://martin-strel.firbec.com/>

Film si je ogledala Katarina Peršič. Takole pravi: "Film je predstavil Martina Strela – Slovenca, ki je preplaval reko Amazon - ima res ledene živce. Film pokaže trimesečno turnejo po reki Amazon in kaj vse se dogaja v vodi in v prelepi okolici, kot tudi, kako se je Martin psihično in fizično pripravil in tudi zmagal tako veliko turnejo. Res - enkratni film!"

Na predstavitvi svojega filma v Sydneyu pa je bil tudi Martin Strel s svojim sinom Borutom. Z njima se je srečal in ju povabil na večerjo častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik. Tudi g. dr. Tomaž Možina nam je poslal nekaj lepih fotografij iz Sydneya.

SLOVENSKO - AVSTRALSKO KULTURNO IN ŠPORTNO DRUŠTVO PLANICA INC., Springvale VIC

35 LET DELOVANJA SLOVENSKE ŠOLE

Desetega maja 2009 smo praznovali materinski dan na SAK&S društvu Planica, Viktorija, kot že vsa leta. Otroci in odrasli smo se zahvalili materam za njihovo ljubezen, skrb in delo ob okusnem kosilu. Isti dan smo se spomnili in proslavili rojstno leto slovenske šole in to že 35 let nenehne obstoja in delovanja. Z veseljem se spomnim ustanovitve slovenske etnične šole SD Planica.

12. maja 1974 so se odprla vrata učilnice pod vodstvom gospe Lucije Srnec. Veliko število učencev je tedaj obiskoval šolo, katero je in še vzdržuje društvo PLANICA. Več let smo se učili v majhni dvoranici, katera nam je služila za razne kulturne nastope, dokler ni bila zgrajena stavba s prostorno dvorano, velikim odrom za razna kulturna in športna udejstvovanja v prid in obstoj slovenstva v Avstraliji. **35 let delovanja slovenske šole** je vredno omenbe, saj se je zvrstilo lepo število učencev, ki so spoznavali slovensko abecedo in besedo. S posebnim veseljem učenci sodelujejo pri prizorčkih in s pesmicami, s katerimi razveseljujejo vse in se zahvaljujejo staršem za njihovo ljubezen, delo in skrb. V

Obe sta poučevali na Planici: Lucija Srnec in Kristina Cestnik-Ferra.

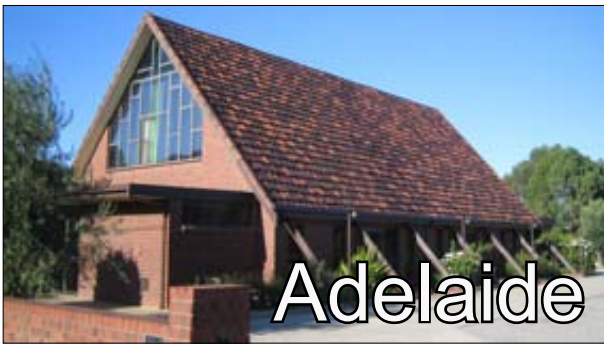
ta namen sem tudi pripravila majhno razstavo šolskega dela skozi vsa leta, prav tako tudi imena vseh učencev od leta 1974 do danes; nekaj njihovega dela in slike. Nekdanji učenci, sedaj že starši, so svojim malčkom razlagali, da so tudi ONI del šolskega dela v 35-ih letih.

V času 35 let je pomagalo v šoli kar lepo število mladih učiteljev (11 oseb), ki so se trudili, da je naša šola uspešno in neprekinjeno delovala v

učilnici, kakor tudi na odru. Mlade učiteljice so prihajale in odhajale zaradi nadaljnega študija ali odgovornega službenega mesta. Slovenska šola na Planici pa še kar nadaljuje svoje delo. Moja velika želja je, da moje ustanoviteljsko delo in delo vseh let nebi izumrlo – da bi se nadaljevalo v bodoče.

Svoj svinčnik želim podariti mojemu sedanjemu nasledniku g. Mateju Volavskemu. Moje delo kot »arhivistka« želim nadaljevati in delovati s pomočjo gospe Slavke Gorup. Za vso pomoč pri šoli in kulturnem delu se lepo zahvaljujem vsem, ki so z veseljem vsa leta pomagali.

Lucija Srnec, ustanoviteljica slovenske šole Planica, 1974 – 2009, Melbourne VIC

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@bigpond.com

ZADNJA NEDELJA v avgustu je bila nedelja beguncev ali izseljenska nedelja. V Adelaidi smo se zbrali v cerkvi svetega Patrika z našim nadškofom dr. Philipom Wilsonom, upokojenim nadškofom dr. Leonardom Faulknerjem in z dvanajstimi duhovniki iz raznih emigrantskih skupnosti. Prostorno cerkev

so napolnili emigranti. Katedrala je bila letos isto popoldne oddana za mladinsko mašo. Vedno več je navzočih ljudi pri bogoslužju in raznih prireditvah iz azijskih in afriških skupnosti s svojimi kulturnimi in verskimi običaji. Zastopana je tudi evropska celina, ki je bila do nedavnega vodilna - sedaj mladi ne čutijo tiste povezanosti in interesa, kot so to čutili njihovi starši. Pri letošnjem bogoslužju so izredno lepo sodelovali Afričani - mladi in starejši in nas vse na poseben način nagovorili z nošami in svojim ritmičnim plesom za darovanje, ki pa je za nas, belce, nekaj nenavadnega, novega. Starejši spremljajo njihov darovanski ritmični ples z rezervo. Bogata je afriška in azijska kultura! To je tudi slika Azijcev in Afričanov - bodoče avstralske Cerkve. Med Evropejce, ki smo do nedavnega bili izredno aktivni in vodilni v avstralski Cerkvi

sedaj prihajajo drugi narodi, Vietnamci in Afričani, ki so sedaj izredno številno zastopani. Pri emigrantski sveti maši je našo slovensko skupnost zastopala Anita Polazer v narodni noši in je bila med bralci prošenj za vse potrebe. Anita, kot navadno, se obleče v lepo narodno nošo in po svoji ljubkosti jo občudujemo. Narodne noše,

ki so bile do nedavnega številno zastopane, so sedaj vse bolj redke pri prireditvah in bogoslužju. Po končani sveti maši je bilo prijateljsko druženje s pogostitvijo za vse udeležence pri sveti maši.

Na prvo septembrsko nedeljo, posvečeno očetom, smo se pri maši spomnili naših živih in pokojnih očetov. Po končani sveti maši so Ane Marija, Anita Polazer in Chantel Zupančič pripravile kratek program, namenjen očetom. V dvoranci so žene postregle očetom z narezkom in kavo. To nedeljo je bil med nami tudi p. Filip iz Slovenije s svojim praznovanjem. Ane Mariji in njenima sodelavkama za program v cerkvi in v dvoranci pa za pogostitev - Bog povrni!

Uporabil bom to priložnost, da se v naši reviji MISLI zahvalim vsem, ki ste me podprli z molitvijo

in dobrimi željami, ko sem moral nepričakovano v bolnišnico na operacijo ožilja srca. V času moje odsotnosti - operacije srca, sem bil v Ashford bolnišnici in pozneje na okrevanju. Hvala najprej p. Darku, ki me je nadomeščal tri tedne in duhovno skrbel za našo skupnost. Hvala Tonetu Jesenku, Anici Zupančič in Vidi Katern za skrb za živali, rože, čiščenje hiše in cerkve, pranje in likanje perila in vsem, ki ste skrbeli, da ni bil pater lačen. Hvala p. Cirilu, ki je priletel z jeklenim ptičem in me obiskal s prisrčnim nasmehom, besedami poguma in zaupanja, in mi prinesel

papežev blagoslov ter me iz bolnišnice spremljal na okrevanje. Hvala vsem sobratom frančiškanom v Sloveniji in avstralskim frančiškanom, malteškim, hrvaškim sestram, duhovnikom za molitve in dobre želje za čimprejšnje okrevanje. Gospodu Frediju Brežnik in njegovi ženi Jeni iz Sydneya za molitve in dobre želje, cerkvenemu pevskeму zboru iz Kew-ja, verski skupnosti iz Kew in vsem ostalim, posebno pa članom naše skupnosti za vaše molitve, obiske, dobre želje, cvetje in darove - največ pa za vašo duhovno in moralno podporo. Hvaležen sem urednici Misli Mariji Anžič, ki mi je poslala v pozdrav čudovito knjigo o Sloveniji v angleščini. To sem z veseljem podaril medicinski sestri, ki je tako lepo skrbela zame. S kakšnim veseljem jo je presenečena sprejela!

Naš pregovor pravi: V stiski spoznaš, kdo je tvoj prijatelj! Vsem iskren Bog plačaj!

Letos je našo skupnost kar večkrat obiskala smrt. 29. maja 2009 je po težki bolezni šla k s svojemu Stvarniku življenja in smrti **HEDVIKA IVANČIČ**. Dokler ji je zdravje dopuščalo, je rada pomagala in bila vedno v našem verskem in kulturnem središču svete Družine. Pred leti, ko so bili otroci še majhni, jih je vozila v slovensko šolo in k pevskim vajam. Vse tri hčerkе so pele pri cerkvenem mladinskem zboru Anton Martin Slomšek. Bila je z dušo in telesom predana naši skupnosti, zato je njen odhod še toliko bolj prizadel, ne samo njeno družino, ampak tudi slovensko skupnost. Ob njej, ki smo jo zadnjikrat spremljali v našo cerkev in k počitku, se je zbralo izredno veliko ljudi. Cerkev je bila polna. S svojo prisotnostjo smo se ji zahvalili za vse njeno delo in zvestobo. V naši cerkvi je z njenim odhodom nastala vrzel. Naj ji bo Bog bogat plačnik in naj pri Bogu prosi za našo skupnost. Možu Tonetu in hčerkam Majdi, Slavi in Lili z družinami izrekam sožalje, Hedviko pa priporočam Božjemu usmiljenju in našim molitvam.

Mož Tone Ivančič se ob izgubi svoje žene in mame otrok, in stare mame, zahvaljuje vsem, ki ste jo pospremili v tako velikem številu na njeni zadnji življenjski poti. Vsem, ki ste delali v kuhinji s postrežbo - za vse storjeno, Bog plačaj! Hvaležen Tone z družino!

Nekaj dni pozneje je v domu za ostarele Philip Kennedy umrla **MARIJANA ROŠKER**, rojena Zupančič. Marijani je pred nekaj leti umrl v

Melbournu mož Silvester (tam poznan kot »General«). Kljub temu, da ni bila Slovenka, je bila s slovensko skupnostjo zelo povezana in je imela velik dar za umetnost – za risanje. Naši cerkvi je podarila podobo Marije Pomagaj z Brezij, ki krasi našo cerkveno bandero, podobno podobo je naslikala nadškofu Faulknerju. Ob praznovanju 20. obletnice naše cerkve je uredila razstavo: zgodovino fotografij našega verskega središča. Vse je naredila za Bog plačaj. Ostalih osebnih podatkov žal nimam, ker sem bil ob času njenega pogreba v bolnišnici na operaciji. Marijana je zelo molčeča in tako je veliko njenih podatkov zavutih v molk in privatnost. V eni od prihodnjih števil bo objavljenih več njenih osebnih podatkov, v kolikor bodo dostopni.

29. avgusta je v Marry Potter, v Kalvariji, po hudi bolezni umrla **LAURA PREMRL**. Laura se je rodila 9. marca 1950 v Renčah v Sloveniji. Z malo punčko so starši emigrirali v Avstralijo in se kmalu naselili v Penoli. Laura je končala šolo v Penoli, pozneje se je vpisala na učiteljske in se posvetila jeziku. Poučevala je na različnih šolah. Lansko leto je padla in si poškodovala hrbtenico in nenehne bolečine so pokazale, da niso posledica padca, temveč rakovega obolenja. Več kot leto dni se je borila z zahrbtno boleznijo in je končno bila premagana. Laura je veliko pomagala v naši skupnosti, največ kot učiteljica s poučevanjem slovenščine v sobotni šoli, katero sta ustanovila leta 1978 p. Filip Ferjan in dr. Stanislav Frank. Pouk je bil v državni šoli Hindmarsh. Prva leta je bilo nad 60 otrok in sta poleg Laure poučevala še Helena Rant in dr. Frank. Zelo rada je pomagala tudi pri cerkvi ob raznih praznovanjih in prireditvah in pripravljala kulturne programe. Ko smo se pripravljali na zgodovinski dogodek - na blagoslov temeljnega kamna naše cerkve in pozneje, ob raznih slovesnostih, je skrbno pripravila govore in tudi na koncertih je rada sodelovala. Za vso njeno delo za slovensko skupnost naj ji bo Bog bogat plačnik. Maša zadušnica je bila v naši cerkvi 4. septembra 2009. Svoj zadnji zemeljski dom si je izbrala na pokopališču Walkawille. Sinu Davorju, mami in bratu Borisu izrekam sožalje, Lauro pa priporočam Božjemu usmiljenju in našim molitvam.

Vsi naši rajni naj počivajo v Božjem miru!

p. Janez

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

VSE JE POTEKALO V NAJLEPŠEM REDU.

Pater Stephen Bliss, gvardijan frančiškanskega samostana St. Paschal iz Box Hilla in bivši provincial avstralske frančiškanske province, je v času obiska patra Cirila v Sloveniji od 21. julija do 21. avgusta 2009 skrbel za občestvo v Melbournu in maševal štiri nedelje ter v soboto, 15. avgusta - na praznik Marijinega vnebovzetja. Podpredsednik Pastoralnega sveta Simon Grilj je živel v Baragovem domu, tajnica PS Draga Gelt OAM pa je opravljala tajniške posle ter sprejemala telefonske klice, preusmerjene na njen mobitel s številke Baragovega doma 9853 7787. Predsednica Društva sv. Eme Olga Bogovič je večkrat prišla okrog, saj ne živi daleč stran. Domača župnija p. Cirila, Stopiče pri Novem

mestu, praznuje letos 300-letnico. Seveda pa je bil obisk namenjen najprej 87-letni mami Mariji in 84-letnemu očetu Lojzetu ter domači družini, ki gre že tudi v četrti rod. Nepozabna in čudovita srečanja – to je pravzaprav tisto, kar napravi naše življenje lepo in zanimivo. Srečal sem tudi veliko rojakov iz Avstralije pa tudi njihovih sorodnikov na različnih krajih: na Svetih Višarjah, na Brezjah, v Ljubljani, Novem mestu, v Beli Krajini, v okolici Ilirske Bistrice in Celja, v Kranju, na letališču Lesce pri Bledu in v Dvorski vasi med prijatelji piloti in umetniki, v Bogojini, Turnišču, na Kredarici pod vrhom Triglava in še kje. Urednica Misli in naša nekdanja laiška misijonarka Marija Anžič je naročila mnogo pozdravov za vse. Pogovarjal sem se z novinarji Gorenjskega glasa in Dolenjskega lista in seveda

obiskal prijatelje na radiu Ognjišče, že prej pa tudi odgovoril prijaznemu povabilu revije Brat Frančišek. (Pri Gorenjskem glasu, petek, 21. avgusta 2009, stran 12, je skrat zagodel: V moji župniji ne živi 1400 Slovencev, pač pa imamo v našem misijonu okrog 1400 naslovov Slovencev). S sošolci, ki smo bili posvečeni leta 1980, smo skupaj somaševali v rojstni župniji Stopiče ob njenem jubileju – 300 letnici župnijske cerkve Marije Tolažnice žalostnih, v ponedeljek, 3. avgusta 2009. Prihodnje leto bomo, če Bog da, praznovali 30. obletnico posvečenja. Lepo - veličastno pravzaprav, je bilo v cerkvi, potem v župnišču pri ljubeznivem župniku g. Ediji Eberlu ter ob gostoljubnosti gospodinje Tončke Brudar in nato še vse popoldne do večera v gostišču Prepih pri prijateljih Milanu, Mojci, Blažu in Johnyju. Sem hvaležen našemu komisarju za Sv. deželo p. Petru Lavrihu, da nas sošolce vsake toliko časa zgane, da pridemo skupaj. Točno tri tedne po našem srečanju je umrl zadet od srčne kapi naš sošolec, minoritski pater Mirko Veršič iz Pirana (rojen 14.11.1951 v Placarovcih pri Ptuj, umrl 24.08.2009). Naj počiva v Božjem miru. Sedaj ima naš duhovniški letnik 1980 že štiri sobrate v večnosti.

Pred praznikom Marijinega vnebovzetja, v petek, 14. avgusta 2009, sem bil popoldne pri Mariji Snežni na Kredarici, zvečer pa sem vodil somaševanje na trgu pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah ter vodil procesijo. Na sam praznik sem somaševal ob 7. uri zjutraj v baziliki ter nato od 9. ure dopoldne do ene ure popoldne spovedoval v baziliki. Čudovita srečanja v zakramentu Božjega usmiljenja! Teden dni pred tem sem imel prav tako mašo in procesijo v glavni prekmurski božjepotni cerkvi v Turnišču, v nedeljo, 16. avgusta 2009, pa sem imel žegnanje ob godu sv. Roka v naši domači podružnici na Malem Orehku. Spet prisrčno slavje ob množici mojih sofaranov. Ne vem, od kje so se jemali. Kako jim ne bi mogel zares toplo spregovoriti ob našem skupnem prazniku, nedaleč stran od kipa Sv. Družine pri našem kozolcu - ljudem, ki so ostali zvesti zemlji, domačemu kraju, svoji fari: Bogu, domu, Cerkvi in domovini! Sicer bi že vse steze in poti preraslo grmovje.

Mesec dni je prehitro minil! Iskrena zahvala in pohvalavsem skupinam termnogimposameznikom

V uredništvu Gorenjskega glasa.

za vestno opravljeno delo v času mojega dopusta v domovini: za vse delo v cerkvi, pri bogoslužju s petjem in sodelovanjem, v Baragovem domu, v pisarni in pri urejanju vseh telefonskih klicev ter Oznanih, v dvorani, v na novo prebeljeni kuhinji, okrog cerkve, v domu matere Romane, na vrtu - nova ograja in vse je bilo temeljito opleto ter pokošeno; delo pri kapelici v Bacchus Marshu, v arhivu, knjižnici, pri financah, v šoli in na tečaju, za Misli, ... Hvala gvardijanu p. Stephenu Blissu iz Box Hilla ter celotnemu zboru izvrstnih sodelavcev. V mesecu avgustu je maševal v Geelongu Fr. Michael Fitzpatrick, v St. Albansu pa domači župnik Fr. John O'Reilly. V slovenskem občestvu v Melbournu imamo zares dober »orkester« izvežbanih sodelavcev in dobrotnikov. Bogu hvala za vse!

Še nekaj pred kratkim opravljenih del: Štefan Cek je pričvrstil in pobarval ograjo pred lurško votlino, skupaj s Franjem Kravosom pa sta prebelila arhiv in kuhinjo; Tone Knap in Bernard Brenčič sta podrla staro leseno ograjo na levi strani vhoda na dvorišče Baragovega doma iz Barry Street ter zabetonirala temelje nove 24.30 m dolge ograje, kjer je Bernard že namestil novo kovinsko ograjo. Tako je sedaj nova zelena kovinska ograja zamenjala leseno na levi in desni strani vhoda iz Barry Street na dvorišče Baragovega doma. Hvala tudi vsem drugim rednim sodelavcem za mnoga dela. Družinska kosila so pripravili: v juliju društvo sv. Eme, v avgustu skupina z Jadrana pod vodstvom Brune Burlovič, v septembru skupina Angelce Povh, v oktobru ga bo pripravila skupina Majde Brožič. Vedno doživljamo pristni krščanski »agape«.

PONOVITEV ZLATE MAŠE PATRA FILIPA RUPNIKA je bila pri nas v Kew v nedeljo, 30. avgusta, ob 10. uri dopoldne. Po mogočni pesmi ob slovesnem vhodu v cerkev je ravnateljica

Slomškove šole Veronica Smrdel-Roberts pozdravila slavljence: »Dragi in spoštovani zlatomašnik, pater Filip! Na poti Vašega zlatomašnega jubileja ste prišli tudi do naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew, kamor ste v času Vašega služenja v Sydneyu radi prišli med nas. Prisrčno Vas pozdravljam v imenu celotne skupnosti, ki se je danes tukaj zbrala, da se skupaj z Vami zahvali za dar duhovništva ob Vaši zlati maši in v tem letu, ki ga je papež Benedikt XVI. razglasil za leto duhovništva. Zahvali za Vaših petdeset zlatih let Kristusovega duhovnika bomo dodali tudi prošnjo za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice. Bog Vas blagoslovi, dragi zlatomašnik, pater Filip! Dobrodošli!« Učiteljica Julie Kure je zlatomašniku izročila veliko orhidejo, ki sedaj krasi oltar Marije Pomagaj. **Ta dan smo praznovali tudi OČETOVSKI DAN.** Slomškova šola, cerkveni pevski zbor in posamezniki so v dvorani pripravili prisrčen kulturni program. Darko Postružin je skupaj s pridelovalci vina pripravil uspelo **BLAGOSLOV NOVE KAPELICE MARIJE POMAGAJ** v Queenslandu v soboto, na praznik Imena Marijinega, 12. septembra 2009, ob 11. uri v Marian Valley, uro vožnje zahodno z Gold Coasta, je bil zopet prazničen dan. (Iz Melbourn pa je do tam skoraj 2000 kilometrov). Pater Ciril, cerkveni pevski zbor, umetnik mozaika Marije Pomagaj - Lojze Jerič s celotno družino, in še nekaj drugih rojakov iz Viktorije se je udeležilo slavja. Ob veliki udeležbi vernikov iz Queenslanda, 54 iz Viktorije in nekaj iz NSW in ACT, je kapelico blagoslovil prof. dr. Drago Ocvirk CM, profesor na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani in občasni misijonar, predavatelj na Salomonovih otokih. Z njim so somaševali p. Darko iz Sydneya, rektor božjepotnega svetišča Fr. Colombo in p. Ciril.

Za lepo petje je poskrbel naš cerkveni pevski zbor pod vodstvom Metke McKean in organistke Katarine Vrisk, ki je v popoldanskem času pripravil tudi koncert. O tem prečudovitem dnevu lahko več berete v teh Mislih in si ogledate mnoge fotografije. Rojakom v Queenslandu res lahko samo čestitamo za novo prelepo slovensko versko znamenje ter za vso gostoljubnost, ki smo jo bili deležni. In da se tudi sami malo pohvalimo: Nekoliko smo jim tudi iz Melbourn pomagali, da je kapelica tako lepa (mozaik Marije Pomagaj in napis, podoba bl. Antona Martina Slomška) ter priprava slovesnosti in lepo petje in – 54 nas je bilo iz Viktorije! Res smo že kar osvojili predlog, da odpotujemo drugo leto za ves drugi teden v septembru na Gold Coast ter praznujemo 1. obletnico blagoslovitve slovenske kapelice v Marian Valley. Bomo še dorekli program, saj je že sedaj zanj veliko zanimanje, časa pa je še tudi dovolj, če ga nam Bog da.

V nedeljo, 13. septembra, je ob 11. uri dopoldne gospod dr. Drago Ocvirk maševal v cerkvi St. Vincent's Church, 40 Hamilton Avenue, na vogalu z Gold Coast Highway, v središču Surfers Paradise. Pri maši je pel naš zbor. Po maši pa so pripravili kosilo pri Slovenskem klubu Lipa na Gold Coastu. Rojakom iz Queenslanda se zahvaljujemo za izredno gostoljubje. V soboto smo v Marian Valley pozdravili tudi laiško misijonarko Ano Rici,

MARTINOVANJE s pokušnjo domačih vin. Martinovanje imamo ponavadi sicer v juliju, a letos je bil Darko tisti čas v Sloveniji, tako smo ga pridružili praznovanju očetovskega dne. Seveda moramo reči tudi Bogu hvala za dobro kapljico, brez katere ni brana nobena maša.

ki se je vračala v Slovenijo po delu na Salomonovih otokih, v nedeljo pa je bila s p. Cirilom ter Ljubico in Darkom Postružin na »misijonski« potji v Kew, Geelongu in St. Albansu.

V nedeljo, 20. septembra 2009, po maši je bil pred družinskim kosilom nastop slovenskih pisateljev pravljic (fotografija zgoraj). Skupino je vodil g. Evald Flisar, pisatelj in urednik Sodobnosti, ki je bil predsednik Društva slovenskih pisateljev v letih 1995 in 2001. V skupini so bili še: Jana Bauer, Cvetka Bevc, Tatjana Kokalj z možem in Slavko Pregl, ki pa je sedanjí predsednik Društva slovenskih pisateljev. Vsem smo izrekli prisrčno dobrodošlico. Njihove nastope v Viktoriji je organizirala gospa Saša Čeferin kot predsednica Instituta za slovenske študije v Viktoriji (ISSV). Njihove **OTROŠKE PRAVLJICE – vsaka knjiga je v ANGLEŠČINI IN SLOVENŠČINI** - so na ogled v Baragovi knjižnici in jih lahko naročite pri gospe Saši Čeferin (telefon 03 9544 0595). Cenik je tudi v Baragovi knjižnici. Knjige bodo izredno lepo darilo za vaše vnuke za Miklavža!

To nedeljo smo nazdravili slavlencem (fotografija spodaj), ki so ali bodo v kratkem obhajali svoje rojstne dneve: Jožetu VEEDETZ, Francu KRENOSU, Angelci DAMIŠ (70), Tereziji FEKONJA, Mariji DEBELAK, Francu KOVAČIČU (80), Štefanu SRNCU (80). Cilki BALIGAČ (70) smo nazdravili, a ni na fotografiji. O, za naprej, o, za naprej: Srečo, zdravje, Bog nam daj!
Bog vas živi!

SLOMŠKOVO NEDELJO smo obhajali 27. septembra. S Slomškoviimi pesmimi in mislimi smo se spomnili našega prvega slovenskega svetnika v tem jubilejnem Slomškovem letu, ko obhajamo 150. obletnico Slomškovega prihoda v Maribor (4.9.1859) in 10. obletnico Slomškove beatifikacije, ko ga je 19. septembra 1999 papež Janez Pavel II. v Mariboru razglasil za blaženega. **Blagoslovili smo njegovo podobo**, ki jo imamo v naši cerkvi od 18. julija 2009 na levi steni v prezbiteriju.

18. SEJA PASTORALNEGA SVETA je bila v ponedeljek, 21. septembra 2009, kjer smo načrtovali vse pastoralno delo do konca leta. Pred nami je najprej **35. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT**, ki bo v soboto, 3. oktobra 2009, ob 4. uri popoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu. Že sedaj se moram zahvaliti Dragi Gelt OAM za mnoge organizacijske skrbi in delo, pa tudi Tilki Lenko in Lidiji Bratina. Več bo seveda zapisanega po koncertu v prihodnji številki Misi.

Na Franciškovno nedeljo, 4. oktobra, bo maševal v Kew ob 10. uri dopoldne Fr. Steven Bliss iz Box Hilla, ob 10.30 dopoldne pa bo sveta maša v dvorani slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu, zato v Geelongu ne bo svete maše na drugo nedeljo v oktobru.

Drugo nedeljo v oktobru, 11. oktobra, bo v Kew sv. maša ob 10. uri dopoldne (ne ob 9. uri!) ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Na poletni čas bomo prešli v nedeljo, 4. oktobra 2009.

MAŠA NARODOV bo letos v nedeljo, 11. oktobra, v hrvaški cerkvi v Sunshine (Croatian Catholic Centre, vogal Fitzgerald Rd & Whitesides Ave, Ardeer VIC 3022). Ob 2.30 popoldne bo procesija in molitev rožnega venca, ob 3.00 sv. maša. Narodne noše so dobrodošle. Iz Kew bo

ob 1.00 popoldne odpeljal minibus doma matere Romane. Prijave sprejema Tilka Lenko, telefon 9795 9510.

Skupna MOLITEV ROŽNEGA VENCA v oktobru bo vedno 20 minut pred deseto mašo ter ob petkih pri srečanju molitvene skupine in ob sobotah 20 minut pred 10. uro.

KONZULARNE URE bodo v Kew v ponedeljek, 5. oktobra 2009, od 13. do 17. ure.

MAŠE IN MOLITVE ZA POKOJNE: Zadnjo nedeljo v oktobru, 25. oktobra, bo ob 2. uri popoldne sv. maša za pokojne člane in prijatelje društva Planica v njihovi dvorani v Springvale. Ob 3.30 bodo molitve na pokopališču Springvale Cemetery (pri hrastu na vogalu cest: Eighth Avenue & Seveth Road).

V nedeljo, na praznik vseh svetih, 1. novembra 2009, se bo pri nas v Kew ustavil na poti domov iz Salomonovih otokov prof. dr. Drago Ocvirk CM: Ob 10. uri bo sv. maša v Kew, ob 12. uri molitve na pokopališču Keilor (ob lepem vremenu pri skupnih grobovih, v primeru slabega vremena v mavzoleju). Ob 5. uri popoldne bodo molitve v dvorani Slovenskega društva Melbourne na Elthamu.

V ponedeljek, 2. novembra, na dan vernih rajnih, bosta dve sv. maši ob 10. uri dopoldne, ob 11.30 molitve na pokopališču v Kew ter ob 7.00 molitev rožnega venca in ob 7.30 zvečer tretja sv. maša.

V soboto, 7. novembra, bo ob 11. uri dopoldne sv. maša na pokopališču Keilor pod velikim šotorom ob mavzoleju. Somaševali bomo duhovniki župnij in skupnosti, ki imamo na tem pokopališču pokopane svoje farane. K tej sveti maši se iz leta v leto zbere več ljudi. Vso pripravo imata na skrbi uprava pokopališča in pogrebni zavod Tobin Brothers, ki letos obhaja 75. obletnico služenja viktorijski skupnosti. Prav Tobin Brothers je tudi med Slovenci v Melbourne največkrat uporabljena pogrebna služba, zato jim tudi po tej poti čestitamo za jubilej. So tudi med letošnjimi sponzorji mladinskega koncerta.

V nedeljo, 8. novembra, bo v Kew sv. maša ob 9. uri, v Geelongu ob 11.30 dopoldne ter po maši molitve za pokojne pri znamenju Triglav ob dvorani slovenskega doma, ob 5. uri popoldne sv. maša v St. Albansu.

Mama MARIJA FRANK je prav na dan, ko smo zaključili te Misli, 24. septembra 2009, dopolnila 95 let. Rojena je bila 24.09.1914 v vasi Huje pri Ilirski Bistrici. Čestitamo ji za velik življenjski jubilej. Tako pa smo ji nazdravili novembra lani ob obisku škofa msgr. Metoda Piriha in provinciala patra dr. Viktorja Papeža.

ROMANJE OB PRVI OBLETNICI BLAGOSLOVITVE NAŠE KAPELICE SV. DRUŽINE z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju na griču TA PINU bo v soboto, 14. novembra 2009. Avtobus bo odpeljal iz Kew ob 8.30 zjutraj. Ob 10. uri bo sv. maša v cerkvi, nato bomo zopet šli v procesiji k naši kapelici, kjer bomo zapeli litanije Materi Božji v čast. Po kosilu se bomo še odpeljali v raziskovanje neznane okolice. Prijave sprejema Frančiška Šajn, telefon 9853 1946.

PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV bo v nedeljo, 15. novembra 2009, pri sv. maši ob 10. uri dopoldne. Vsi, ki letos praznujete 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. ter vsako obletnico nad 50 – ste lepo povabljeni k našemu skupnemu praznovanju. Slavljenci, prosimo, da nam sporočite svojo udeležbo. Tisto nedeljo bo tudi družinsko kosilo, ki ga bodo pripravile članice Društva sv. Eme.

V soboto, 21. novembra 2009, bo ob 10. uri dopoldne sv. maša ob začetku praznovanja 55. obletnice Slovenskega društva Melbourne.

V nedeljo, 22. novembra, je praznik Kristusa, Kralja veseljstva – sklep cerkvenega leta. V Kew bo sv. maša ob 10. uri dopoldne, v WODONGI bodo ob 6. uri zvečer molitve na pokopališču ter blagoslov vseh grobov naših pokojnih, ob 7. uri bo sv. maša v cerkvi sv. Avguština, vogal High Street in Osborn Street.

IGRALSKA SKUPINA KEW pripravlja veseloigro Poročni list v soboto, 28. novembra 2009, ob 17. uri v naši dvorani v Kew, če bo šlo vse po sreči.

KRSTI:

SARAH RAMUTA, roj. 18.07.2009, Geelong VIC. Mati Maria Baran, oče Denis Ramuta. Botri so: Ana Ramuta, Paul Scholz, Vasilija Baran, John Iskra. Holy Family, Bell Park, med nedeljsko sv. mašo, 13.09.2009.

ELLIE JAYE MCKENZIE, roj. 02.04.2009, Parkville VIC. Mati Tanja Erica McKenzie r. Marsič, oče Jaan Heath McKenzie. Botra sta Daniel Marsič in Nadia Marine. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.09.2009.

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

POROKE:

David Ross HAYSOM, rojen 01.06.1979 v Footscrayu in Angela PINTAR, rojena 28.06.2009 v Prestonu VIC, hčerka Marka Pintarja in Ivanke r. Bogataj, sta se poročila v cerkvi na Blejskem otoku, 22.08.2009.

Leopold IGLIČ, sin Mirka Iglča in Dragice Karlič, rojen 24.10.1978 v East Melbourne in Indriya ROACH, rojena 06.06.1974 v Indoneziji, sta se poročila v naši cerkvi v Kew 12.09. 2009.

Phillip Alfred CALLEJA, rojen 07.03.1976 v Sunshine in Sonja ŽELE, rojena 12.02.1978 v East Melbourne, hčerka Stojana Želeta in Eme Paravan, sta se poročila v naši cerkvi v Kew 02.10. 2009.

O D Š L I S O :

JOŽE PODGORŠEK je umrl 03.08.2009 v Orden Aged Care v Werribee. Rodil se je 05.02.1922 v Schilternu pri Ptuj. Pogrebno mašo je daroval 7. avgusta 2009 v cerkvi Holy Eucharist v St. Albansu Fr. Peter Carrucan. Pokopan je bil na pokopališču v Keilorju. Jože je prišel v Avstralijo leta 1949 in je delal tudi pri Snowy Mountains projektu, na železnici, na tobačnih poljih v Myrtlefordu in kot krojač v North Sunshine. Živel je v St. Albansu. Zapušča hčerki Kristino Morrow z možem Jaymiejem in sinom Jakob ter hčerko Alicio Tops in sestro v Sloveniji.

IVAN FERJANČIČ je umrl 10.03.2009 v bolnišnici v Footscrayu v Melbournu. Rojen je bil 01.02.1923 v vasi Mance pri Vipavi kot šesti od desetih otrok. Sedaj so žive samo še tri sestre, ena od njih v Mancah, ena v Trstu in tretja v Sunshine v Melbournu. Brat Stane je umrl leta 2000 v Sydneyu. Ivan je prišel v Avstralijo leta 1954 in živel nekaj časa v Bonegilli. Kasneje je delal za Department of Main Roads v NSW, kjer so popravljali lesene mostove na reki Murray in reki Murrumbidgee v Viktoriji in NSW-u. Leta 1965 se je preselil v Sunshine in delal v tovarni Marybyrnong Ammunition do leta 1988, ko se je upokojil. Živel je s sestro Marijo v North Sunshine, dokler ni moral v bolnišnico. Pogrebna maša je bila v

cerkvi St. Bernadette's v North Sunshine, 13. marca 2009. Pokopan je na pokopališču Altona Memorial Park. Naj počiva v miru!

Hvala Danielu Furlanu iz Geelonga za sporočilo.

IVAN MAJCEN je umrl 05.08.2009 v Elourea Aged Care v Torquay. Rojen je bil 24.06.1941 v kraju Savci, župnija sv. Tomaž pri Ormožu. Star je bil komaj 4 leta, ko mu je umrla mama. Imel je tri brate in tri polbrate. Kot mlad fant se je napotil v svet. V Avstralijo je prišel leta 1959 in spoznal Marijo Hozjan. Poročila sta se 25.02.1961. Septembra 1962 se jima je rodila hčerka Danica. Lepo je skrbel za družino in ves čas do upokojitve delal pri Plaers Bakehouse kot slaščičar. Danica z možem Johnom sta mu podarila vnuka Jamesa in vnukinjo Natasho. Vedno je bil ponosen na svojo družino. Zadnjih deset let sta z ženo Marijo živela v Torquay. Pred štirimi leti je hudo zbolel. Umrl je v družinskem krogu. Ivan je bil tudi član Slovenskega društva Melbourne – kdo bi pozabil vsa njegova lectova srca in drugo prvovrstno pecivo, kar je pripravil za razne festivale, razstave in tekmovanja peciva, kjer je bil tudi sodnik. Rožni venec je bil v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 10.08. zvečer, pogrebno mašo pa je 11.08.2009 daroval v naši cerkvi Fr. Stephen Bliss iz samostana St. Paschal v Box Hillu, pogreb na pokopališču Keilor pa je opravil Fr. Peter Carrucan iz St. Albansa. Pri pogrebni maši sta se z lepimi besedami poslovili Marija Cvetko in v imenu SDM Anica Markič. Sožalje ženi Mariji, hčerki Danici Horvat z možem Johnom, vnuku Jamesu in vnukinji Natashi.

IVAN HRVATIN je umrl 31.07.2009. Rojen je bil v kraju Trpcane pri Ilirski Bistrici 06.12.1931. Živel je v Altona Meadows. Pogrebno mašo je daroval domači župnik v sredo, 05.08.2009, v cerkvi Queen of Peace v Altona Meadows; pokopan je na pokopališču Altona Memorial Park. Zapušča ženo Slavico, hčerko Lidijo z možem Isijem in otrokoma Aleksandrom in Miriano; sina Edota z ženo Katarino in otroki: Ivano, Williamom in Danetom; v Ilirski Bistrici pa sestro Marijo Širok.

IVA BENKO je umrla 10.08.2009 na Danskem, v starosti 89 let. Rojena je bila 13.02.1920 v kraju Dane pri Starem trgu. Moža Franca, nam vsem poznanega umetnika mozaika sv. bratov Cirila in Metoda v naši cerkvi v Kew, je spoznala v Ljubljani. Življenjska pot ju je vodila na Dansko in Nizozemsko, kjer je Franc restavriral ikone v cerkvah. Pot pa ju je nato zanesla v Avstralijo. Iva je bila od leta 2001 do 2008 v Domu matere Romane, nato pa se je odselila k hčerki Nini Lassen, njenemu možu Bjornu in vnuku Michaelu na Dansko.

JANEZ PFISTER je mirno zaspal v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu 28.08.2009, previden prejšnji dan pri polni zavesti. Rojen je bil 17.08.1922 v Sotini v Prekmurju. Kot mlad fant je šel za delom v Ljubljano, kjer se je izučil za tesarja. Tam je srečal Marijo Rac iz Murske Sobote, s katero se je poročil v cerkvi v Šentjakobu leta 1949 in leto pozneje se je rodil sin John.

V Avstralijo so prišli preko Avstrije leta 1957, najprej v Bonegillo in potem v Melbourne. Janez je rad delal z lesom in postal mojster, ki je vodil delo na projektih. Njegov sin in vnuk nadaljujeta njegovo delo. Pogrebno mašo smo darovali v naši cerkvi v Kew 03.09.2009, pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji, sinu Johnu z ženo Darjo s sinovoma Davidom z ženo Jesico, otrokoma Chlovej in Jamesom in Markom z ženo Stacey.

SILVO SIMČIČ je umrl v St. Albansu 19.08.2009. Rojen je bil 07.09.1936 v vasi Vedrijan. Zapušča ženo Janino in hčerki Ireno in Helen. Pokopan je bil 22.08.2009 na pokopališču Altona Memorial Park.

Hvala Marku Zitterschlagerju za sporočilo.

ANTONIJA ŠABEC roj. HROVATIN, rojena 20.10.1912 v vasi Klenik pri Pivki. Umrla, lepo, mirno zaspala v nedeljo, 23.08.2009, v Edenvale Nursing Home, East Keilor, kjer je živela zadnjih 6 let. Poročila se je leta 1935 s Francem Šabcem, doma iz vasi Petelinje pri Pivki. V Avstralijo sta prišla leta 1970. Mož Franc je umrl 01.02.1996 v Melbourne. Pokopan je na Keilorju, kamor smo 26. 08. 2009 položili tudi telo pokojne Antonije. Otroci (šest): Jože; Jožica, Ivan; trije pa so že pokojni: Franc (+1998), Boža (+1994) in Milka (+2008). Franc in Boža sta pokopana v Springvale, Milka pa na Keilorju. Pogrebno mašo smo darovali v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights 26.08.2009, pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Jožici Sušelj in družini: možu Stanku; otrokom: Marko, Caren. Sinu Jožetu – žena Jožica, fanta Jožko in Denny. Sinu Ivanu in otrokom: Geoffrey, Michael, Robert, Tina. Antonija ima še edino sestro Pepco v Kočah pri Pivki.

MARJAN (MARIO) JONKE je umrl 24.08.2009 v kraju Merbein pri Milduri. Rojen je bil 17.12.1942 v Hrušici pri Jesenicah na Gorenjskem, kjer je odraščal v družini treh sester in treh bratov. Pri 25 letih se je preko Avstrije, Italije in Francije odpravil na pot v Avstralijo, kjer je pristal 21.03.1968. Decembra 1971 je šel delat v rudnike v Mt. Isa in North Kalgoorlie. Štiri leta je delal in v tem času tudi na raznih cestnih gradbiščih. Leta 1975 se je poročil z Marijo. Naselila sta se v Wollongong, v 70-tih letih pa sta se preselila v Melbourne, kjer sta živela 20 let. V 90-tih letih je Mario večkrat potoval v Milduro na obiranje sadja. Tam je našel dobre prijatelje v družini Nicka in Paule Mastrippolito ter Paula in Sue ter se leta 2006 po ločitvi preselil v Merbein ter tam kupil lično hišico. V času obnove Baragovega doma za časa patra Metoda in še nekoliko tudi v času p. Cirila je Mario opravil veliko pleskarskih del. Vedno pa je bil velik ljubitelj knjig in dobrotnik Baragove knjižnice. Iz Mildure se je preko noči z avtobusom pripeljal v Melbourne, nabral poln nahrbtnik knjig, spil nekaj kav ter pokadil ogromno cigaret, rad poklepetal, stopil v cerkev ter zvečer zopet odpotoval za Milduro. Čez nekaj mesecev je zopet telefoniral in najavil svoj prihod. Junija 2008 je

šel v Slovenijo na obisk brata in sestre, toda znašel se je v bolnišnici zaradi srčne kapi. Tudi letos v juniju se je ponovil napad in obiskal sem ga v bolnišnici Monash, bil je nezavesten, zdravniki niso dali nobenega upanja; mazilil sem ga in čez pet dni mi je že telefoniral... Za njegovo slovo sem poletel v Miduro, kjer smo v petek, 28.08.2009, obhajali zanj lepo pogrebno bogoslužje v cerkvi Our Lady of the Sacred Heart v kraju Merbein, 6 kilometrov oddaljenem od Mildure. Obvestil sem Jožico Gerden, ki je obvestila še nekatere druge naše rojake, tako smo imeli od Maria lepo slovo skupaj z njegovimi avstralskimi in italijanskimi prijatelji.

MARIJA VALETIČ roj. LADIČ je umrla v ponedeljek zjutraj, 21.09.2009, v Werribee Mercy Hospital. Hčerka Rosi me je poklicala v nedeljo zvečer in povedala o mami. Takoj sem se odpeljal v bolnišnico in z Marijo, ki me je bila zares vesela, zmolil, jo mazilil, se ji zahvalil za vso njeno dobroto, saj smo se skozi leta pogosto ustavljali na njenem domu v Werribee na poti iz Geelonga v St. Albans. S stiskom roke in križem sva se poslovila: Zbogom, srečno in lahko noč!

Prvi telefon v ponedeljek zjutraj je bilo sporočilo, da je mama umrla. Marija je bila rojena 11.07.1926 v vasi Starod. Imela je štiri brate, ki so pokojni in sestro Anko, ki živi v Ljubljani. V aprilu leta 1953 se je poročila z Ivanom Valetičem. V Avstralijo sta prišla septembra 1954. Istega leta se jima je rodil sin William (Bill) in hčerka Rosi leta 1959. Po 54 letih v Avstraliji je leta 2007 prvič obiskala Slovenijo in se srečala s sestro. Toda njeno veselje je bil njen dom z vrtom in njena družina.

Pogrebno slovo smo imeli v kapeli krematorija v Altoni 25.09.2009.

ŠE SPOROČILA OD DRUGOD

MARIO UKMAR iz mesta Burnie na Tasmaniji nam je sporočil, da mu je 28. 05. 2009 umrla žena. Pogrebni obred je bil 01.06.2009, pokopana pa je bila 24.06.2009.

FRANK PALCICH je umrl 09.09.2007 v Perthu, v Zahodni Avstraliji. Rojen je bil 26.12.1931 v kraju Vrh na Notranjskem. V Avstralijo je prišel leta 1962.

ZAHVALA, ki nam jo je poslala Ivanka Jaušovec:

Ob veliki izgubi naše ljube mame, stare mame in pramame **SABINE VUČKO**, se prav iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti, izrekli sožalje ustno ali pisno in darovali cvetje. Prav lepa hvala patru Valerijanu za lepo opravljeni pogrebni obred, za molitev rožnega venca, g. Barici, vsem pevkam in pevcem za lepo petje v cerkvi in ob grobu, Emi in predsedniku Ivanu za skrbno pripravljeno pogrebščino, za pomoč v kuhinji Marinki, Petru, Barici in Olgi ter vsem gospodinjam za dobro pecivo. Bog vam vsem poplačaj!

Ljuba mama, stara mama in prababica, počivaj v miru
Žalujoča družina.

FAREWELL WITHOUT GOODBYE

Helena Leber, Melbourne

A story of Courage, having to part, unable to say Goodbye. But ...

Among the snowcapped mountains in the lush green valleys near the Adriatic Sea, are many picturesque places, with such stories to tell. After the end of The World War II, the pain, losses, poverty and questionable life existence prevailed. Many, if not the majority, of the post-war migrants searched and questioned the above – how to exist! Besides the new leadership was a very different idea than before: COMMUNISM!

FOR YOU, OUR CHILDREN OUR SURVIVAL ON MIGRANT ROADS

Under the shady linden tree – most times in the darkness of the night, young guys and often girls, formed a circle of some couples in love, others with the anxiety beyond their years on their faces ...

WHAT to do, WHY do we have to, WHEN did you decide, WHERE are we going, HOW, WHO and WHO is showing the way ... Yes, very many stories of our migrant life started in similar circumstances after the WW II ended and we found ourselves in ruins of yesterday's land of NEW YUGOSLAVIA. War has ended and changed the lives of all the people involved. Many lost their lives to free the homeland from the invaders, others later disappeared one way or another, many lost tragically their loved ones, their homes and hopes for the future. Insecurity of the new, unknown government that promised an idea of ONE for ALL and ALL for ONE created questionable unrest, and many decided to meet under the shadows of the darkness to discuss their future. Some found peace in hope to carefully pace the road on homeland soil ... Others made a step into the unknown. As arranged at the meeting place, small groups made the contact with the so-called guide, who knew the borders and the changing of the armed border guards. For a certain fee, and usually at night, the wanderers followed the guide into the hills, forests or on side roads, and waited for the right moment of the guards to cross the borders ... Again, it was a matter of luck if you crossed, or got caught and arrested, or simply shot on the spot!... Stepping on the foreign soil without the knowledge of the language, or where to turn to, with empty pockets, was a dilemma. Most of the then escapees finished in some kind of detention camp. But at least, there was some kind of accommodation and food ... New friendships developed and eventually some far away countries needed labour and offered an invitation to those camps to send people following some kind of a migrant scheme ... Argentina, North America, Canada and Australia opened their doors to the huge number of so called displaced persons from post WWII Europe.

But only a few peoples' requests/wishes came through. Some had already friends or relatives abroad, particularly

in USA, Canada and Argentina. But Australia was in those times a very distant and unknown destination ...

But there was no time or space for selectiveness. Transport arrived at the camps and displaced persons had to go in droves to the embarking ports of the Adriatic Sea ...

So we followed the line and often, after many months, even years in captivity, we boarded large Atlantic ocean liners and then for a month or more shared the bunks at the bottom of the ships. Many of us suffered from motion sickness and day after day waited for the announcement: LAND AHOY.

Well, HURRAY! We finally landed somewhere / but where, and what was the meaning of the strange and new sounding words?! Yes, we asked many questions as we were led into the unknown ...

After a long ride, most of us were accommodated at some migrant camp like Bonegilla in Victoria and others around Australia. From there, another waiting game started as our daily diet was mainly MUTTON one way or the other. There were times with available transport to the farms, forests, sugar cane fields, factories etc...

OUR MIGRANT ROADS

As our settlements/accommodation slowly took place, we had to work out the priorities and listen carefully to every word that helped us to understand the meaning of the sentence; being practical explanation directive to proceed with the given tasks or work, and where to catch the transport etc. You can only imagine the horrific mistakes everywhere – even buying an icecream was difficult as in the late forties/early fifties there were no pictures on the advertising walls like there are today ... Imagine being sick or asking for the medication – it was a nightmare!

That was the time of great need for our souls – for our survival. WE YEARNED for friendships that soothed our aches; settling in the vicinity of some known person was of great help because then we had no cars or telephones, as we have today ...

As the obvious need was calling for the opportunities to be together, we began planning organised meetings of planners, dreamers, designers, people with some knowledge of the English language and a background of office procedures etc. And so the foundations were laid for the Slovenian centres of today all over Australia, and elsewhere.

At the beginning we all shared, and all input were wise ideas; financial, physical, or timewise, or anything else. There was no end to the desires, suggestions, physical labour, running from place to place, typing on old, simple typewriters, and talking; and every spare cent was donated or asked for ...

The first Slovenian Association was registered in the early 50's and in the late 50's the first club building was purchased in Carlton. In this era the Slovenian Religious Centre was established and the new church Sts Cyril and Methodius was built in Kew, beside the Baraga hostel (named after the Slovenian missionary Bishop Friderik Baraga, who worked among the American Indians until his death), and in the city of Geelong another Slovenian club, Ivan Cankar, was established.

Celebrations of many Slovenian special dates with dances and stage performances were held in large halls such as Prahran and Broadmeadows Town Halls, as well as literary and special guests' receptions and senior socials, conducted in the Carlton premises.

By early 1970's, a radius of 100 plus kilometres of the city of Melbourne gave Slovenians, living in different suburbs, thoughts and ideas about building new Slovenian centres closer to their/our homes and in 1972 a special event was hosted by the original Slovenian Association Melbourne inviting one of the top Slovenian performing ensembles to give a concert in the Sir Dallas Brooks Hall in front of a 3000 plus audience, followed by the performance at the Moomba Parade. That occasion also brought together an idea, which was almost immediately sent into movement – a proposal to find 17 acres on a hill in the Research/Eltham area, and build a huge centre for all. The idea envisaged a typical Slovenian home on a hill in the historical ambience, but it stayed in the ownership of the original Slovenian Association.

Other premises were established, such as the Slovenian Association Jadran, in Diggers Rest, and Slovenian Association Planica, Springvale, which catered for the Slovenian residents in those suburbs.

To achieve togetherness, and as such participation in required fields, all individual bodies joined into one body, the Council of Slovenian Organisations of Victoria. During those years Slovenians joined other world nations in establishing an immensely successful Radio station and TV, then the EA, now SBS, as well as from the beginning staying with Multicultural FM Radio. Slovenian Language was recognised into the Victorian High School Educational System with the Higher School Certificate.

In a few years another club Happy Hunters rose and opened its premises to all, in particularly to the Slovenians living in the St. Albans area.

All of the above mentioned Slovenian establishments participated diligently on their own grounds as well as in joint ventures, without any political issues/involvement with the individual nations or the government itself in the then Yugoslavia. But in 1990, our former homeland Republic of Slovenia started with the protests in Ljubljana and decided to break away from the legal demands of the communist Yugoslavia ...

As stated in the beginning of this article, there were

many questions of insecurity and fear in the time after the WW II, which always prevails after such a traumatic time and insecurity of the immediate future. So many of our people ran away from that unknown then – similar fear has now returned within us. What will happen to our families we left behind so many years ago?

The urgency arose among most of us in Australia, HOW and CAN WE HELP OUR BROTHERS and SISTERS back home ? ... We have lived so many years peacefully and content in this generous, open Australian land, which was now our, and our childrens' home... A combined body of Slovenian Organisations in Victoria was concerned about getting involved in this issue as its policy opposed all involvement in any political deeds ... This policy closed the doors to some above premises. Minimal members of Slovenians in Victoria decided to form a new organisation Slovenian National Council of Victoria with the meetings held at the Baraga House premises in Kew. Its main plan was getting the support from any country, including Australia, to assist Slovenia in getting its independence from Yugoslavia. After much of the lobbying etc., Australia was the first overseas country to support Slovenian independence, as did many other countries around the world. On the 25th June 1991 Slovenia became an independent country for the first time in over a thousand years. Thank you, Australia – thank you all who made this possible!

The Slovenian National Council in Victoria then looked at the needs of us here and established the Slovenian Welfare organization, as now the time had come to think of much needed togetherness of the yester year, when there was extreme loneliness, no assistance with interpreters for the words we could not understand or express. ALL OUR spare time, money and effort went into the building of a place, where we felt understood. Our clubs – buildings are now – after half of the century and more – in need of attention. Between all of the clubs, there are millions of dollars worth of property.

This unintentionally became your inheritance, our dear children, grandchildren and others. Our life effort was ours alone, donated into the nests of comfort for us, now elderly.

Perhaps you can use these gifts in a way to accommodate today's needs and wishes ...

At our time of life, the visits to our beloved centres will, or has already, become an impossibility! ...

The thought of selling all and making a centre, Slovenian Australian hotel, motel, restaurant, cafe with function rooms for special occasions, even accommodation for the visitors has crossed some minds ... And in today's business world ALL HAS TO BE DONE ON BUSINESS/ PROFESSIONAL, FINANCIALLY VIABLE BASES ...

There was a time, as well, in two of the Melbourne clubs at least, to build a resort style RETIREMENT VILLAGE for us and in one case a large company, building such centres all over Victoria, was interested to build it for us,

but the members in charge declined the offer ...
SO, IT IS UP TO YOU, THE INHERITORS, TO MAKE
A DECISION NOW, AS FURTHER POSTPONEMENT
WILL LEAD THESE VALUABLE PROPERTIES INTO
DECLINE.

Naša Jožica

Malo me prime strah, ker ura tako neutrudno tiktaka in pospešeno šteje dneve, tedne, mesece in leta. Pred kratkim smo John Howard, Paul Hogan in jaz praznovali sedemdeseti rojstni dan. Seveda so tu še vsi sošolci in predvsem veliko mojih sopotnikov in prijateljev avstralskih Slovencev. Srečen rojstni dan Vam želim! Preživetje si krasimo z nežnostmi in medsebojnim razumevanjem; hvala Bogu za sopotnike.

Pravijo, da človeka z leti sreča pamet. No, jaz še vedno čakam. Danes nisem tisto, kar sem bila včeraj in kdo ve, kaj bo prinesel jutri; vsi smo v stanju izpopolnjevanja, ko odkrivamo lepote življenja. Koliko knjig je še neprebranih, besed nepovedanih, prijateljev neobiskanih in predvsem, koliko vprašanj je neodgovorjenih! Vse skrivnosti življenja so še vedno skrivnosti. Vse kar je, je tu od vekomaj in bo ostalo do vekomaj.

Včasih smo se veselili rojstnih dni, ker je vse življenje bilo pred nami. Zdaj pa se vračamo nazaj po poteh, kjer smo preskakovali ovire. Oh, kako je bilo lepo! Ob rojstnih dneh se spomnimo ljudi, ki nam kaj pomenijo. Moja sestra Jožica mi je pisala za rojstni dan:

Celo življenje iskala si srečo, lepoto sveta.

Končno spoznala in si dejala: A je to, to?

Sem našla kar sem iskala? Ne vsega! Avstranci so nam prav povedali, da kolača ne moreš in imeti in jesti. Hrepenenje ostane po tistem nedosegljivem.

Naj povem o naši Jožici.

Kaj pa je tebe treba bilo, so rekli doma, ko je naša mama po vojni pri sedeminštiridesetih letih rodila devetega otroka, mojo sestro Jožico. Seveda takrat ni nihče vedel, da bo Jožica blagoslov naše družine. Vsi drugi smo odšli, da bi se vsak na svoj način šolali, samo Jožica je ostala doma. Zdaj ona predstavlja dom za vse, ki smo šli iskat srečo po svetu.

Kadar sem malodušna pokličem Jožico. Kako se imaš, vprašam. Odlično, pravi. Zame je vsak dan praznik. Mi vedno praznujemo.

Kaj praznujete, vprašam. Zdravi smo, otroci rastejo, vnuki so mi v zabavo. Življenje je zanimivo, letni časi prinašajo prijetne spremembe. Nič nam ne manjka in radi se imamo. Zraven so pa še družinski in cerkveni in državni prazniki, tako da nam je vedno lepo.

Kako, da se edino ti nikdar ne potožiš; kaj nimaš nikdar problemov, jo vprašam.

Normalno, da imam probleme in tudi zaboli kaj; tu pa tam, tako da vem, kako lepo je, kadar nimam problemov

in nič ne boli, se smeji Jožica.

Kako da je Jožica najbolj srečna od vseh devetih otrok naše družine?

Ko je bila Jožica stara štirinajst let, je mama zbolela za levkemijo. Jožica je bila odlična študentka, a pustila je šolo, da je skrbela za mamo sedem let do mamine smrti. Medtem je tudi oče oslabil in naša kmetija je slonela na Jožici. Ni imela časa potovati in iskati sreče po svetu. Poročila se je s sosedovim fantom. Njuni štirje otroci so univerzitetno izobraženi. Pridno delajo v službah, koncem tedna pa pridejo domov praznovat in pomagat pri delu.

Jožica še vedno vstaja ob štirih zjutraj, da organizira molžo krav, preden pride mlekar po mleko; da ji ni dolgčas, si zapoje. Seveda je Jožica tudi zadnja pokonci zvečer, toda ona mirno spi.

Večkrat se spomnim Mirkovih besed: Družina, ki moli skupaj, ostane skupaj. To velja tudi za Jožičino družino. Ona bi verjetno še dodala, da družina, ki praznuje skupaj, ostane skupaj.

Vse druge nas je svet po svoje prekrojil, samo Jožica je ostala na domačih poteh in zvesta naukom naših staršev. Za njo so sveti vsi kraji okrog nje, in vsi dnevi. Bog res pravično plačuje.

Večkrat se spomnim tudi prijateljice Ade. Rekla je, da bom določene stvari razumela, ko bom v njenih letih. V mojih norih mladih letih je ona že vedela, kako se človek s časom spreminja.

Tudi naši mladi bodo razumeli, ko bo zanje prišel čas. Prav je, da ostanejo mladi in postopoma odkrivajo skrivnosti življenja. Vsakemu od nas je dano samo eno potovanje, samo ena možnost, da z Bogom ustvarjamo in ohranjamo življenje.

Cilka Žagar

VAŠI DAROVI - do 24. septembra 2009

ZA BERNARDOV SKLAD: \$30: Anita Saražin, Janez

Mesarič, Ivanka Jaušovec. **\$20:** Graciela Remec, Milka Lovrec, Cvetko Falež, Paula Vohar, Dragica Siftar, Marinka Greco, Franc Koprivec. **\$10:** Ludvik Tušek, J. Miklavec, Herman Muster, Maria Majcen, Zvonka Čuček, Matija Cimerman, Slavka Lah, Maria Surina, Milan Vran, Štefanija Bogolin, Tone Jesenko, Feliks Kramberger. **\$5:** Olga Hrvatina, Albin Sironich.

ZA LAČNE: \$50: Marta & Anton Kristan. **\$30:** Alojzija Gosak. **\$10:** Anita Saražin.

ZAMISIJONE: \$1000: Mirko Šveb (izzapuščine). **\$200:** Majda Skubla. **\$70:** Tone & Marija Brne. **\$50:** N/N – Tasmania. **\$10:** Anita Saražin.

ZA SALOMONOVE OTOKE: \$100: Ema Bole-Kosmina, Renzo Trinko (za prof. dr. Draga Ocvirka). **\$15:** Marko Zitterschlager.

ZA KAPELICO TA PINU v Bacchus Marshu: \$10: Anita Saražin.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

WEST SIDE STORY - Koreografinja Natasha Pišotek

Mount Lilydale College, kjer učita Magda in Natasha Pišotek, priredi vsako leto musikal in letos so priredili West Side Story. Koreografinja in direktorjeva pomočnica je bila Slovenka, Natasha Pišotek, ki poučuje ples in dramo. V lepo urejen tiskanem programu je direktor dr. Paul Curtis napisal o Natashi: »Natasha je nekaj posebnega; veliko zahvalo in veliko spoštovanje zasluži. Ta musikal je predstava plesa z dialogom in petjem. Njena kreativnost, vizija, moč in vztrajnost so tako lepo vidni v končni predstavi. Natasha je bila s skupino plesalcev in igralcev že od leta 2004, ko je koreografirala prvič. Najbolj se opazi njena osebnost in njen karakter v sodelovanju, saj je vzpodbujala, navduševala, branila in vzgajala študente – za mnoge študente je bilo doživetje enkratno, življenjsko!«

Čestitamo Natashi za lep uspeh in ji želimo še mnoge uspehov! (**Fotografija na strani 48**).

Predstavo sem si na Magdino povabilo ogledala in mladi umetniki so bili res presenetljivo izvežbani, vživeli so se v svoje vloge in natančno, umetniško in dovršeno izvedli celotno dramo, ki je kot moderna drama o Romeu in Juliji, vendar se dogaja v Ameriki, ko je bilo veliko preprirov in pretefov med skupino mladih Američanov in skupino priseljencev iz Porto Rica. Mladi par se zaljubi; dekle, Maria, Porto Ričanka in Američan Toni – njuna ljubezenska zgodba se tragično konča s smrtjo Tonija – bil je ustrelen v pretepu. Tako nesmiselna smrt! **Draga Gelt OAM**

IZ SLOVENSKEGA DRUŠTVA PLANICA, FIGTREE NSW

Poroča Ivan Rudolf, predsednik

V soboto, 29. 8. 2009, smo imeli redni letni občni zbor. Na žalost Vam moram povedati, da so me ponovno izbrali za predsednika, že 27 leto. Upal sem, da bo tokrat kdo drug pripravljen prevzeti to odgovornost. No, pa kaj hočeš - saj če te ljudje spoštujejo, imaš nekakšno zadoščenje in več osebne volje, da skrbiš za slovensko skupnost.

Prilagam Vam fotografijo novega odbora za leto 2009/2010. Sedijo: Vinko Kropich, Tereza Kropich - blagajničarka, Ivan Rudolf - predsednik, Marica Kerčmar - tajnica, Jože Novak.

Stojijo: Andrew Žičkar - organist, Ema Mailow - podpredsednica, Franc Tehovnik, Jože Železnik, Peter Stepančič in Božo Biletič.

Naj še omenim, da je **dosedanja tajnica Margaret Hatežič zaradi zdravja odstopila.** Zelo jo bomo pogrešali, saj je bila zvesta in zanesljiva tajnica vse od leta 1997. Lani, ko smo slavili 25. obletnico naše cerkve Vseh Svetnikov v Figtree, se je Margaret opogumila

in napisala knjigo, ki sta jo s patrom Cirilom naslovlila "SREBRNI JUBILEJ V ZAVETJU VSEH SVETNIKOV". Knjiga je napisana v slovenskem in angleškem jeziku, za kar je dobila veliko pohvale tudi iz Slovenije. Slovenska vlada je knjigo finančno podprla, za kar smo ji zelo hvaležni. Margaret je bila glavna organizatorica pri pripravi slovenske stojnice s slovenskimi motivi in slovenskim pecivom vsako leto, kadar smo prisostvovali pri maši narodov - tu v Wollongongu ali pa v Cambeltownu.

Draga Margaret, prepričani smo, da boste popolnoma ozdravila in se nam ponovno pridružila, še enkrat velika hvala za vse, kar ste storila za svoje rojake in prijatelje, to so želje vseh odbornikov in ostalih slovenskih rojakov, posebno pa predsednika Ivana.

V nedeljo, 23. avgusta, smo imeli v naši cerkvi Vseh Svetnikov v Figtree med nami našega dobrega znanca, zlatomašnika patra Filipa Rupnika iz Slovenije. Pater Filip, zelo smo Vam hvaležni, da ste tudi pri nas imeli ponovitev zlate maše. Somaševala sta pater Valerijan in pater Darko. Zbralo se nas je nekaj več kod po navadi – s tem smo dali priznanje našemu patru Filipu. Hvaležni smo tudi njegovima sorodnikoma, Ester in Gaj Kovač, da sta bila pripravljena spremljati patra na njegovem potovanju. Po maši smo se zbrali v naši dvorani in pokramljali z našimi tremi gosti. Tu smo se zadržali kar dve uri, potem pa so se naši gostje odpeljali za Sydney.

Naše dobre kuharice so napekle veliko peciva, s katerim smo postregli vse prisotne. Za patra Filipa pa je gospa Ivanka Jaušovec spekla in okrasila prekrasno torto. Bila je tako lepa, da je sploh nismo razrezali, ampak smo jo dali patru za popotnico. Tudi drugo nabirko v cerkvi smo namenili za našega zlatomašnika.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

SLOMŠKOVI JUBILEJI.

Mariborska nadškofija in z njo vsa Cerkev v Sloveniji letos praznuje 150-letnico prenosa škofijskega sedeža iz Št. Andraža v Maribor. Škof Anton Martin Slomšek je v istem letu v mestu ob Dravi ustanovil visoko bogoslovno šolo, ki predstavlja začetek visokošolskega študija v štajerski prestolnici. Mineva tudi deset let od obiska papeža Janeza Pavla II. v Mariboru, med katerim je škofa Slomška razglasil za blaženega. Slovesnosti ob jubilejnem letu so se začele že septembra lani. Skozi vse leto so na Slomškov grob v mariborski stolnici in v druge kraje, kjer je bival blaženi, potekala romanja. Največ dogodkov se je zvrstilo v septembru, ker so se vsi omenjeni dogodki zgodili v tem mesecu, ko blaženi Slomšek tudi goduje.

Prenos sedeža lavantinske škofije v Maribor je bil uradno izvršen 4. septembra 1859. Ta dan je škof Slomšek prevzel v posest mestno cerkev sv. Janeza Krstnika. S tem je postala stolna cerkev na novo preoblikovane škofije, za kar si je Slomšek prizadeval od leta 1846, ko je bil imenovan za škofa. Lavantinska škofija je imela pred tem znotraj svojih meja del Koroške in del Štajerske, njen sedež pa je bil na severozahodnem delu ozemlja. S prenosom sedeža in preureditvijo meja je Slomšek nemško-govoreče župnije prepustil krški oziroma celovski škofiji, k preurejeni lavantinski škofiji pa je pripojil slovenske župnije, ki so prej spadale pod graško.

Tako je pridobil približno dvesto tisoč slovenskih vernikov z njihovim ozemljem vred. S tem se je odprla možnost, da so se škofiji po koncu prve svetovne vojne priključili še prekmurski Slovenci. Prej narodnostno precej mešana škofija je postala v večini slovenska in ponemčevanje se je v veliki meri zaustavilo. Kot navadno pravi Slomškov šesti naslednik nadškof Franc Kramberger, je Slomšek zbral v novi škofiji vse slovenske vernike na Spodnjem Štajerskem ter jim ohranil vero, jezik, kulturo in slovensko identiteto.

S tem dejanjem je Slomšek postavil "severno mejo" in general Maister brez tega ne bi imel kaj braniti.

V mariborski stolnici je bila 4. septembra zahvalna sveta maša, večer pred tem pa so v dvorani mariborskega gledališča pripravili državno proslavo Slomškovega leta. Naslednji dan je nadškof Kramberger maševal še v nekdanji stolnici lavantinske škofije v cerkvi sv. Andreja v Št. Andražu na avstrijskem Koroškem.

Slovesnost beatifikacije škofa Slomška je potekala 19. septembra 1999. Ta dan je papež Janez Pavel II. drugi obiskal Slovenijo in med slovensim bogoslužjem pred Betnavskim gradom v Mariboru škofa Slomška razglasil za blaženega. To je storil z besedami: "S svojo

apostolsko oblastjo dovoljujem, da se častitljivi Božji služabnik Anton Martin Slomšek odslej imenuje blaženi in se njegov god obhaja na krajih in po ustaljenih pravnih predpisih vsako leto 24. septembra." Slomškova pot do oltarja je bila dolga. Postopek na ravni škofije se je začel že 1926 in bil končan leta 1962, ko je zbrano gradivo in nadaljevanje procesa prevzela Kongregacija za zadeve svetnikov v Rimu. Papež je 13. maja 1996 Slomšku priznal herojske kreposti, 3. junija 1998 pa je bil uspešno sklenjen še postopek o čudežu na njegovo priprošnjo. Sledila je slovesna razglasitev za blaženega. Ob letošnji deseti obletnici tega dogodka so se mariborski škofje s sveto mašo zahvalili za blaženega Slomška.

Ob tem so vernike povabili, naj se mu z zaupanjem priporočajo. Da bi Slomšek postal svetnik in bi ga s tem častili po vsem svetu, mora rimska kongregacija potrditi še en čudež na njegovo priprošnjo. Tega pa ni brez molitve in zaupanja v svetniškega kandidata.

Vrh praznovanja Slomškovega leta se je začel 23. septembra, na predvečer praznika blaženega Slomška, s peturnim molitvenim bdenjem v mariborski stolnici, ki ga je ob 15-letnici delovanja pripravil in neposredno prenašal radio Ognjišče. Polnočno sveto mašo je daroval nadškof Franc Kramberger. Slovesno je bilo tudi na god blaženega Slomška. Osrednje slovensko Slomškovo slavlje je bilo v soboto, 26. septembra, na nogometnem stadionu Ljudski vrt v Mariboru.

Romarji so napolnili tribune, pri oltarju so se slovenskim škofom pridružili še nekateri škofje iz sosednjih držav, somaševanje pa je vodil apostolski nuncij v Sloveniji Santon Abril y Castelló. Podrobneje o tem pa v prihodnji številki Misli.

PAHOR V RIMU IN VATIKANU.

Predsednik slovenske vlade Borut Pahor je 18. septembra obiskal italijansko prestolnico, kjer se je srečal s premierom Silviom Berlusconiem in zunanjim ministrom Francom Frattinijem. Z njima se je pogovarjal o plinskih terminalih, ki jih želi graditi sosednja država v Tržaškem zalivu in o denarju za slovensko manjšino v Italiji. Vlada v Rimu je pred meseci odobrila postavitve zbiralnikov utekočinjenega plina v Žavljah tik ob naši meji, čeprav naj bi bila potrebna dokumentacija zanje ponarejena. Poleg tega je denarna pomoč, ki jo vsako leto iz proračuna namenjajo zaradi varčevanja precej manjša, kot je bila običajno. Tudi po tokratnem obisku ostajata obe vprašanji nerešeni, pogajanja pa naj bi se nadaljevala. Tudi Pahorjev obisk v Vatikanu, kjer ga je sprejel državni tajnik Svetega sedeža kardinal Tarcisio Bertone, ni prinesel posebnih rezultatov. Tudi do srečanja s svetim očetom ni prišlo, čeprav naj bi bilo predvideno. Slovenska oblast se kar ne more odločiti

za vojaški ordinariat, ki ga imajo številne države po svetu predvsem pa članice zveze NATO. Ljubljanska oblast pa se dolgo ni mogla odločiti ali bo slovenska prestolnica prej dobila džamijo ali spodobno rezidenco za apostolskega nuncija. Zemljišče, kjer bo stala džamija, je zdaj znano. Tu je še kritika predsednika države na račun pridige apostolskega nuncija, ki je obsodil komunistične poboje. Še bolj nespametno pa je bilo imenovanje Aleša Guliča za direktorja vladnega urada za verske skupnosti.

VLADA URESNIČUJE REDEFINICIJO ODNOSA S CERKVIJO.

Vlada Boruta Pahorja je približno dva tedna pred njegovim odhodom v Vatikan za direktorja urada za verske skupnosti imenovala nekdanjega poslanca in kandidata na listi LDS za letošnje volitve v evropski parlament Aleša Guliča. Slednji je še pred potrditvijo na to mesto povedal, da namerava na novo urediti odnose med državo in verskimi skupnostmi ter dati prednost manjšinskim verskim skupnostim. Pred leti je kot poslanec LDS predlagal zakon o verski svobodi, ki se je vsebinsko močno odmikal od načela pozitivne ločitve Cerkev in drugih verskih skupnosti od države.

Njegov predlog bi na praktičnem nivoju odpravil možnost sodelovanja med državo in verskimi skupnostmi, s čimer bi prišel v nasprotje z uveljavljenimi evropskimi standardi o verski svobodi. Večkrat so ga videvali v majici skupine motoristov Satan's Brothers. Pred njim je omenjeni urad vodil dr. Drago Čepar, ki je s svojimi sodelavci napravil pomemben korak k dobremu sodelovanju z verskimi skupnostmi. Krščanski svet Cerkev v Sloveniji, ki povezuje evangeličane, katoličane in pravoslavne, se je zato zavzel za njegovo vnovično imenovanje. Vladi se ta predlog ni zdel pomemben, čeprav kristjani predstavljajo veliko večino prebivalstva v Sloveniji. Prefekt kongregacije za redovnike kardinal Franc Rode je v pogovoru za Družino to vladno potezo obžaloval in dodal: "Take provokacije si niti partija ni dovolila in si je ne bi dovolila. To imenovanje je neodgovorno." Tiskovni urad Slovenske škofovske konference pa je v sporočilu za javnost med drugim zapisal: "... pričakujemo in si želimo, da bo novi direktor gojil korektne odnose s Cerkvami in drugimi verskimi skupnostmi v duhu okrepljenega sodelovanja in nadaljevanja prenosa opravljanja javnih služb na civilno družbo predvsem na področju sociale, kulture in šolstva.

Pričakujemo korekten in spoštljiv odnos v dobrobit vseh katoličanov in drugih verujočih državljanov kot tudi pozitivno naravnost do religiozne dimenzije v življenju vsakega posameznika." Dodajmo, da je v Sloveniji trenutno več kot štirideset registriranih verskih skupnosti, med katerimi vsaj dve delno izhajata iz dediščine znanega satanista A. Crawleyja.

60 LET NARODNEGA SVETA KOROŠKIH SLOVENCEV.

Najstarejša predstavniška organizacija slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem je drugo nedeljo v septembru pripravila slovesnost ob 60 letnici svojega delovanja. Praznovanje se je začelo ob pol dvanajstih s sveto mašo v Marijini cerkvi na Benediktinskem trgu. V Mohorjevem domu je zatem sledila osrednja slovesnost, ki so jo oblikovali nastopajoči z obeh strani meje. Narodni svet koroških Slovencev je bil ustanovljen 28. junija 1949 na pobudo Joška Tischlerja. Precejšen del koroških Slovencev se namreč ni strinjal s politiko tedanjega pokrajinskega odbora Osvobodilne fronte, ki je takoj po drugi svetovni vojni prevzel vlogo edine predstavniške organizacije. Narodni svet se je zato odločil, da bo zamejce povezal na temelju demokratičnih in krščanskih načel. Govorniki so opozorili na nekatere pomembne poudarke iz več kot pol stoletnega delovanja organizacije in poudarili, da bi bila raven pravic koroških Slovencev brez Narodnega sveta bistveno nižja. Predsednik te organizacije Karel Smolle se je ob koncu prireditve zavzel za večje sodelovanje vseh organizacij narodne skupnosti in dodal, da bo njihov glavni cilj še naprej oživljati „žerjavico kulture, gospodarstva in ustvarjalnosti“.

DAN SPOMINA NA ŽRTVE TOTALITARIZMOV.

V Sloveniji smo 23. avgusta prvič obeležili vseevropski dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov. Študijski center za narodno spravo je skupaj z Muzejem novejšje zgodovine, krško občino in TV Slovenija na gradu Rajhenburg v Brestanici spominski dan obeležil s predvajanjem filma Angela Vode, Skriti spomin. Praznovanja so se udeležili nekateri opozicijski politiki in predstavniki civilne družbe. Vidnejših predstavnikov sedanje oblasti ni bilo na tej, ne na kaki drugi slovesnosti. Predlog za omenjeni dan spomina je aprila letos predlagal Evropski parlament. Po njegovem predlogu naj bi se 23. avgusta spomnili predvsem žrtev fašizma, nacizma in komunizma ter dostojanstveno in nepristransko počastili njihov spomin. Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci je pred omenjenim dnevom opozorila, da smo Slovenci eden izmed tistih evropskih narodov, ki so fašistični, nacistični in komunistični teror in nasilje posebej kruto doživeli. Medtem ko sta v našem javnem mnenju nacizem in fašizem primerno ovrednotena in zavržena, komunistični totalitarni režim na tako nedvoumno obsodbo še čaka. Evropski parlament je sprejel tudi resolucijo o evropski zavesti in totalitarizmih, v kateri je obsodil vse tri totalitarizme, ki so zaznamovali Evropo v 20. stoletju, slovenski državni zbor resolucije s podobno vsebino ni sprejel, čeprav je o tem razpravljal na predlog dveh opozicijskih strank. Slovenija je bila žrtev vseh treh diktatorskih režimov, vendar se kot kaže trenutna

vladajoča koalicija ni pripravljena odreči dediščini komunistične revolucije.

BOŽJI SLUŽABNIK ANDREJ MAJCNEN.

Ljubljanska nadškofija je z dovoljenjem Kongregacije za zadeve svetnikov konec poletja začela zbirati gradivo, na podlagi katerega bi lahko začela škofijski postopek za beatifikacijo božjega služabnika Andreja Majcna. Zato prosi vse, ki vedo kaj o stvareh ali hranijo listine v zvezi z božjim služabnikom, da to povedo ali pisno sporočijo na ordinariat. Nadškofija želi zbrati vse, kar bi bilo v prid omenjenemu postopku ali bi govorilo proti njemu; še posebej se zanima za morebitna uslišanja na priprošnje božjega služabnika. Misijonar in salezijanski duhovnik Andrej Majcen (1904 – 1999) se je rodil v Mariboru. Med letoma 1935 in 1979 je deloval kot misijonar na Kitajskem in v Vietnamu. Po vrnitvi v domovino je živel v salezijanskih skupnostih ljubljanske nadškofije.

DRAGA 2009.

Prvi konec tedna so v parku Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu potekali že 44. študijski dnevi Draga. V ospredju tokratnih predavanj sta bili vprašanji: Kaj pomeni biti Slovenec in kaj pomeni biti kristjan? Predavatelji so na vedno aktualni temi skušali odgovoriti z očmi sedanjega časa, ko se Slovenci srečujemo znotraj evropskega prostora in ko za staro celino krščanstvo ni

več samoumevno. Odnos med Slovenci znotraj in zunaj matične domovine ni neka stalnica, ampak se spreminja, razvija ... pomemben je občutek enih rojakov za druge in obratno, zavest slovenstva in pripadnosti. Po mnenju ministra za Slovence po svetu Boštjana Žekša je Slovenec vsak, kdor želi biti, kdor se ima za Slovenca. Glede kristjana 21. stoletja pa p. Edvard Kovač pravi, da je iskalec in romar. Roma od vere do vere, od tradicije do tradicije, od duhovnosti do duhovnosti. Prepričan je, da bo krščanstvo tudi v prihodnosti ohranilo svežino, saj nas vodi tja, kamor ne more nobena tehnika.

ŠTEVILO ROJSTEV V SLOVENIJI NARAŠČA.

Z novim šolskim letom so nekateri starši svoje otroke prvič začeli pošiljati v vrtnice. Pri tem se je pokazalo, da ti niti približno ne morejo sprejeti vseh otrok, ki bi jih starši želeli prepustiti tej vzgojni ustanovi. Delni odgovor na to so podatki statističnega urada, ki kažejo, da je lani število živorojenih otrok prvič po letu 1991 znova preseglo 21.000. Rojenih je bilo 21.817 živorojenih otrok, kar je za 10 odstotkov več kot leto pred tem. Povprečna starost matere ob rojstvu otroka je dosegla 30 let, polovica otrok so bili prvorojenci, več kot tretjina pa drugorojencev, zunaj zakonske zveze je bilo rojenih približno 53 odstotkov otrok.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

**11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone 0398531054, Fax: 03 98550811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au**

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

V našem domu nudimo stanovalcu prijazno krščansko okolje, toplo sobo, domačo hrano, veselo družbo, popolno zdravniško nego in vso potrebno oskrbo. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le dvajset metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je takoimenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo oskrbo do 63 dni v enem letu.

Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega. Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel.

Gospa Krnel vam bo z veseljem dala prave odgovore na vsa druga vprašanja o življenju v Domu.

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

AD CAPRY PTY. LTD.
Showers Screens

Specialised in:
❖ Frameless ❖ Semi Frameless ❖ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005

PO Box 3268
RHODES NSW 2138

Phone: 1300 501 487
Fax: 02 9631 8283
sales@adcapy.com.au
www.adcapry.com.au

Slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber cafe

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE
 of the city

knajc hotels ltd
dalmatinova 15
SI-1000 Ljubljana

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best
interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burswood NSW 2138. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc

Druga sekretarka: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel 07 5578 5155

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

**GOJAK & MEATS
SMALL GOODS**

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ:

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Na 21. romanju treh Slovenij na Svete Višarje v prelepem dnevu nedelje, 2. avgusta 2009, je bilo tudi nekaj avstralskih Slovencev in njihovih domačih, ki se jim je pridružil evropski poslanec g. Lojze Peterle.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Zbrana množica po blagoslovu nove kapelice Marije Pomagaj v Marian Valley v Queenslandu v soboto, 12. septembra 2009.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2: Bogu hvala za 50 let duhovništva p. Filipa Rupnika – po ponovitvi zlate maše v Merrylandsu v nedeljo, 23. avgusta 2009.

Otroci Slomškove šole iz Kew so pripravili lep program za očete, 30.08.2009.

Avstralski Slovenci so pozdravili zlatomašnika p. Filipa v Novi Štifti na Dolenjskem, 19.07.2009.

In še nekaj utrinkov s praznovanja zlate maše v Figtree in v Merrylandsu, 23.08.2009.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47:

P. Ciril z mamjo in atom v Stopičah pri Novem mestu.

Poslušali smo pravljice in gledali lutkovno predstavitev v Kew, 20.09.2009.

Otroci in starši ter učiteljice Slomškove šole iz Kew, 19.07.2009.

Pater Filip s sorodnikoma Ester in Gajem na obisku pri prijateljih Ljubici, Darku in Nathalie Postružin v Melbournu, 30.08.2009.

Blagoslov hleva in nove sončne elektrarne na domačiji Bezenšek v Pečovju nad Štorami, 13.08.2009.

Po lepem dopustu Majde in Srečka Brožič v Sloveniji sledi slovo na letališču Jožeta Pučnika v Ljubljani, 19.09.2009.

Prijazno srečanje patra Cirila v domu na Kredarici z gospodarjem, meteorologom in pilotom.

Mary Žele iz Melbournu in njena sestrična na obisku v Strunjanu pri p. Niku.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 48:

Praznovanje očetovskega dne v Adelaidi, 06.09.2009. Lojze in Iva Jerič sta bila deležna še posebnega blagoslova v Marian Valley v Queenslandu – z njima je bila vsa njuna razširjena družina in sorodnika Mirka in Bruno Zavnik iz Sunshine Coast.

V nedeljo, 30.08.2009, je bilo slovesno praznovanje v družini Stephie in Marijana Jernejčič v Melbournu. Hčerka Alysia in njen bratec Matthew sta prejela zakrament sv. birme 26.08.2009 v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Čestitamo naši zvesti ministrantki in njenemu bratcu.

Natasha Pišotek z mamjo Magdo in staro mamjo Anito. Po krstu Ellie Jaye McKenzie v Kew, 20.09.2009.

Kje vse se srečamo avstralski Slovenci: Na Brezjah je p. Ciril srečal Marijana in Gabrijelo Pažek iz Yarragona v Gippslandu in Cvetko Reiter (leva na fotografiji) iz Mežice; spodaj pa Mary Žele iz Melbournu s sorodniki v Knežaku, maminem rojstnem kraju.

Pater Darko je na Krištofovo nedeljo, 26.07.2009, pri Sv. družini v Adelaidi blagoslovil avtomobile.

Marie Pase in Frances Urbas-Johnson sta tudi sodelovali na praznovanju očetovskega dne v verskem in kulturnem središču v Kew, 30.08.2009.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Pater Ciril: naslovnica zgoraj, 2, 6, 9, 26, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 43, 47, 48. Draga Gelt OAM: naslovnica spodaj, 5, 8, 19, 32. Martha Magajna: 2, 4, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20. Pater Filip: 2. Pater Darko: 2, 11, 14, 47. Marija Iskra: 21, 22. Katarina Vrisk: 23, 24. Anita Polazer: 27. Ane Maria Zupančič: 27, 28, 48. Bojan Avbar: 30, 47. Ivan Rudolf: 40. Marija Anžič: 2, 47, 48. Lydia Bratina: 48. Natasha Pišotek: 48.

HVALA VSEM SODELAVCEM MISLI!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | Naročnina in naslovi: Angelca Veedetz | Tipkanje rokopisov, skeniranje in tisk naslovov: Draga Gelt OAM | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2009 je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvu** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364**

